

Jazzmusiker
Jon Balke
om India

Se side 11

Pris
3 kroner.

**RØDE
GARDE**
AVISA TIL
RØD UNGDOM

MUSIKK

I OPP- RØR

**HVILKE RETTIGHETER
HAR DU SOM SOMMER
VIKAR**

Se side 6

★

**FINN EN BUSSHOLDEPLASS
OG GÅ SØROVER**

Se side 14

★

**FOLKETS FRIGJØRINGSHÆR
BÆRER NAVNET MED GLANS**

reportasje fra Kina s. 12

★

Tegneserien «Pelle Pink»

starter

på s. 15

**TOM
ROBINSON:**

«Jeg er skremt
over
Cubas aktivitet
i Afrika»

se s. 10

PÅ UNGDOMSFESTIVAL I PRAHA

Praha, Tsjekkoslovakia:

Ungdommen gjør opprør i hårlengde, klær og ikke minst musikk. Jazzdagene i Praha er eneste sjans til å opptre for amatørmusikerne i løpet av året. Les mer om «Jazz»-festivalen på s. 8 og 9.

Denne gruppa spilte på amatør-rockekonserter

som åpna jazzdagane. Det var meir bråk enn musikk

— protestrop i bokstaveleg forstand.

RØD UNGDOMS SOMMERLEIR

ØSTLANDET: 8.–15. juli på Gamlestølen Turistsenter/Etnedal.
12.–19. august på Håøya/Oslofjorden.
TROMS: 22.–29. juli på Straumbukta skole/Kvaløya.
NORDLAND: Sannsynligvis 30. juli–5. august.
TRØNDELAG: 29. juli–5. august i Hosten/Orkdalen.
MØRE OG ROMSDAL/SOGN OG FJORDANE: 23.–30. juli

på Rollonhytta på Selafjellet ved Ålesund.
HORDALAND: 6.–13. august på Herdla. Fellesferien RUBrigade på Rød Front-leir på Herdla.
ROGALAND/AGDER: 23.–30. juli ved Lyngdal/Agder.
FINNMARK: Rød Ungdom brigade på Rød Front leiren 23.–29. juli i Øksfjordbotn.
IDRETTSLEIR: 29. juli–5. aug.

KULTURLEIR: 22.–29. juli.
VANDRELEIR: 22.–29. juli.
Prisen er 300 kroner (inkludert middag) – 50 kroner i påmeldingsavgift. Spør etter påmeldingsskjema hos Rød Ungdom, boks 610 – Sentrum, Oslo 1. Sommerleirutvalget har kontortid hver tirsdag mellom 17.00 og 19.00 på Rød Ungdom-kontoret (02) 35 32 62.

HARD—ROCK KAFE I TRONDHEIM

røde garde
korrespondent

For nokre månader sidan kom ein gjeng ungdommar saman og danna det dei kallar Hardrock Kafe. Dei har ope onsdag kvar 14. dag. Røde Garde har vore på allmannamøtet til kafeen og snakka med dei. Allmannamøtet er klubben sitt høgste organ.

— *Kvifor kom denne kafeen i gong?*

— Vi var ein gjeng som syntest at det vart gjort for lite med kulturmiljøet i Trondheim. Dei fleste gruppene som spelar her, er grupper som ikkje fekk formidla spelejobbar.

— *Kva slag musikk spelar de her?*

— Det er først og fremst rock, men òg visesong, diktlesing og anna. Vi ynskjer òg kontakt med ungdom som kan tenkja seg å spela her.

— *Korleis blir kafeen driven?*

— Klubben har ikkje nokon aldersgrense. Vi har ca. 370 medlemmar frå 6 til 60 år. Medlemskort kostar kr. 10,— og inngangsbilletten er på kr. 5,—. Inntektene går til å driva klubben. Vi har planar om å kjøpa inn musikkapparat som grupper som kjem hit kan få bruka. Klubben har forbod mot stoff og alkohol, og vi har

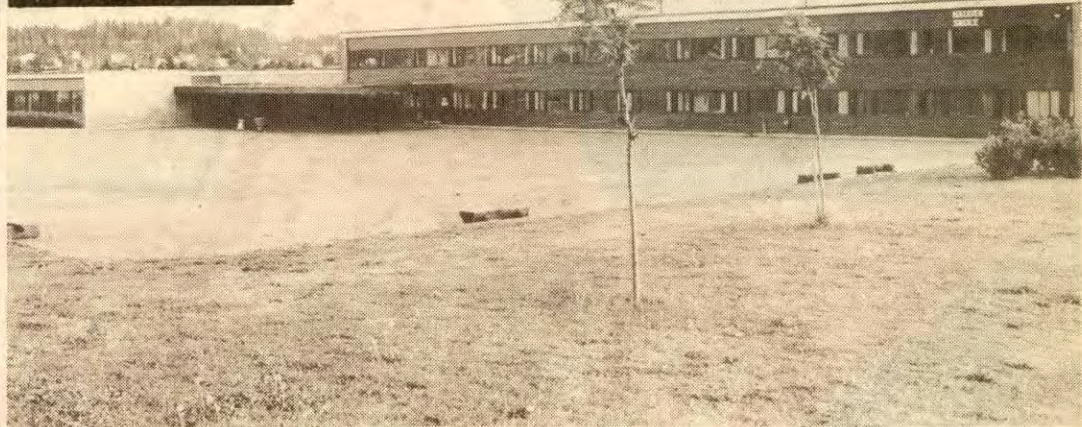
heller ikkje hatt nokre vanskar med det til no.

— *Fortel litt meir om kveldane her!*

— På kvar kafe-kveld har vi «open mikrofön». Då kan kven som helst komme fram og ta opp det dei vil. Til dømes annonsera politiske møte, demonstrasjonar, ta opp stoda i verda — til dømes Sør-Afrika, og sjølvsaft kritiserer måten klubben blir driven på.

Klubben har allmannamøte kvar måndag klokka 18.00 i dei gamle lokala til Filmklubben i Sandgata 31.

Lærer hobby-
fotograferer
folk som
røyker på
ungdomsskole
i Bærum

Jeg går på Hauger Ungdomsskole i Bærum. På skolen er det mange som liker å ta seg en røyk i frimiddagen, men som på de fleste andre skoler er det forbudt å røyke. Vi blir behandlet som en gjeng uvitende unger, og det er ikke grenser for hva lærerne gjør for å plage oss som røyker.

For en stund siden kom en lærer ut i skolegården med fotoapparat for å ta bilder av de som røyka, men

vi mobba han vekk og han forsvant inn i skolebygningen. Plutselig oppdaget vi at han sto og fotograferte oss fra et vindu. Senere ble bildene vist som lysbilder på lærerværelset, og de som ble gjenkjent fikk bråk og brev med hjem, og merknad på vitnemål. Læreren som tok bilder er også sjef for skoleavisa, dvs. han må godkjenne innholdet. Derfor var det heller ikke så merkelig at bildene av oss ble trykt i skoleavisa.

Dette er en av de mange råtne metodene som blir brukt mot oss skoleelever. Vi skal absolutt ikke bestemme over oss selv, og vi skal på død og liv innordne oss i systemet samme hvilken metode som blir brukt.

Jeg tror at vi må begynne å sloss mot sånn behandling, og vise skoleledelsen at vi ikke finner oss i hva som helst.

Hilsen ungdomsskoleelev

FILMAVISA
kommer med
dobbeltnummer!

Av innholdet:

NORSKE FILMER
INTERVJU MED JORIS IVENS
SERIEN OM SUPER8

Ungdommen i Sørums: FÅR VI FRITIDSLOKALER PÅ NORDLI NÅ?

røde garde
korrespondent

Sørums er en kommune på Romerike i Akershus fylke. Kommunen har ca. 10 000 innbyggere, og det er flere tettsteder her. Men bare et av disse, Sørumsand, har fritidslokale for ungdom. Det er ikke større enn for 150 ungdommer og dekket ikke engang behovet på Sørumsand.

Nå har ungdommen andre steder i kommunen sett seg lei på dette. I Lørenfallet — et annet tettsted i kommunen — prøver ungdommen å få i stand fritidsklubb på Nordli, det gamle kommunehuset i Sørums.

Vi hadde vårt første møte ved juletider, og der blei det skrivi et brev til kommunen. Vi fikk ikke noe svar på det første brevet, men ga oss ikke med det.

Ved påsketider skrev vi et nytt brev, og i svaret vi fikk sto det at saken var «under behandling».

Men dette var ikke noe konkret svar på kravet vårt. 1. mai arrangerte vi

en demonstrasjon for å få fritidslokaler hvor det stilte opp 40 ungdommer.

Fra Sørums-ungdommens 1. mai-tog. 40 stykker

gikk i tog for kravet om fritidsklubb.

Arbeiderpartiet som også arrangerte 1. mai-tog, så på vårt tog som en «motdemonstrasjon» til sitt. Men det er feil, for vi ville bare ikke blande partipolitikk i aksjonen vår — derfor hadde vi eget 1. mai-tog.

Men AUF-ere prøvde å stoppe toget vårt — noe de selvfølgelig ikke greide. Blant annet sa Kjersti Husebråten, som holdt ungdomsappell på Arbeiderpartiets arrangement, at hun tok sterk avstand fra toget vårt og ungdommen som gikk i det. Det syntes vi var jævli frekt.

På et formannskapsmøte nå etter 1. mai gikk formannskapet inn for fritidslokale på Nordli. Vi håper kommunen virkelig mener dette, slik at vi kan komme i gang nå. Hvis ikke, kan de ikke regne med at vi skal gi oss.

Tre Sørums-ungdommer

Sandnes-ungdommen mot politivold

røde garde
korrespondent

Sandnes

Et eksempel på brualitet fra politiet i Sandnes er denne uttalelsen fra en politimann som ransaket en ungdom og ikke fant det han lette etter: — Jeg skal knuse deg psykisk.

Folk protesterte på den harde medfarten jenta fikk, og det utvikla seg til slagsmål mellom ungdommen og politiet. Flere blei arrestert. Ei som jobber i ungdomsseksjonen i Faglig 1. maifront sier: — Da vi kom ut på gata med parolen «Kamp mot politivold», blei vi svært godt mottatt. Ungdommen strømmte til og var veldig ivrige til å diskutere. Mange kom og sa at de ville gå i tog. Det kom da også ca. 40 stykker i denne seksjonen i 1. mai-tog i Sandnes.

I slutten av april malte noen jenter «Kamp mot all politivold» på «Ruten» (rutebilstasjonen). Dessverre kom politiet, og jentene fikk ei natt i arresten. Som straff måtte de fjerne slagordet, og politiet lovte at saken var ute av verden. Men nå er jentene blitt tiltalt og kan vente straff. «Forholdene på 'Ruten' er blitt så uholdbare at slikt hærverk ikke kan tillates, heter det nå. Det er tydelig at kommunen vil statuere et eksempel for å skremme ungdommen fra å kjempe mot politivolden.

Men det er kommunen sin politikk som er ansvarlig for slike aksjoner. Jentene vil ikke finne seg i å bli straffet for en rettferdig aksjon. Vi skal slå tiltalen tilbake!

Korrespondent, Sandnes

HEDNINGESAMFUNNET

Tegninga er klippet fra «Tro det». Eksempler på kirkens syn på nazismen og Hitler-Tyskland: «Kirken må si ja til denne staten, ut fra Det nye testamente må den si ja til Det tredje rikets historiske oppgave og målsetting, på samme måte som Paulus sa ja ti Det romerske imperiums gudgitte funksjon.» (Den protestantiske universitetsteolog Stauffer, 1935)

I 1941: «Det geistlige tillitsråd for den tyske evange-

liske kirke, samlet for første gang etter den avgjørende kampen i øst, forsikrer Dem på nytt, vår Fører, i disse begeistringens og bevegelsens timer, at rikets samlede evangeliske kristenhet vil tjene Dem i fast troskap og at den alltid er beredt til innsats, og at denne krigen må føres i urokkelig hengivenhet og fri oss fra all sentimentalitet.»

som viser dette: «Sett din lit til Herren av hele ditt hjerte og stol ikke på din forstand.» «Det er bedre å sette sin lit til Herren enn å stole på mennesker.»

Kjerkas mål er å fastlåse mennesker til den situasjon de engang befinner seg i, vær glad og undertrykt. For å si det som i hedningevisa:

Så alle verdens herskere, vær Jesus takknelig
For det grunnlag han hadde skapt for diktaturets ideologi
Det styrker deres posisjon som Herrens sendebud
For hvis folket går til opp-

lemmer. Etter min mening er det viktigste i formålsparagrafen vår å motarbeide den norske kirke og andre religiøse maktorganisasjoner. Noe av moralgrunnlaget vårt blir dekket av mottoet: «Ingen frelser, vårt ansvar».

STOL PÅ DEG SJØL

Verdens ulykker så vel som jordens kan tilskrives menneskers virksomhet. Folk må lære å stole på seg sjøl — å forandre sine egne livsforhold. Dette er allerede et jævlig brudd med kristendommens regler — du er syndig og mindreverdig. Noen bibelsitater

rør så spotter de sin Gud.

— Noen eksempeler på kirkens stilling?

— I dag angriper samt-

lige biskoper den nye abortloven. Det går en rett linje til dette fra den gangen alle biskopene i 1883 var med på et opprop for å advare mot den framvoksende arbeiderbevegelsen. Kardinal Spellman velsigna mordvåpnene USA brukte i Vietnam.

Kjerka stjeler fra oss alle, alle må betale kirkeskatt, til og med organiserte hedninger. Og kjerkas uhjelpsprosjekter, hva er det? Noen perler og masse narresmøkker til verdens fattige for at de fortsatt skal være undertrykt. Narresmøkkene er misjonsvirksomheten. Har du det jævlig i dette livet, så bare vent på neste, da ...

PROVOKASJON SOM METODE

— Hva slags arbeidsmetoder bruker dere?

— Hovedmetoden hittil har vært bevisstgjørende, debattskapende provokasjoner. Kirken selv er livende redd for debatt og motforestillinger, selv i barnehager.

— Hindrer ikke provokasjonene dere i å stå sammen med andre mot kirkene?

— Jo, det er åpenbart. Men målet vårt er ikke å danne den altomfattende masseorganisasjonen mot kjerka, men en spydspiss. Vi håper argumentene våre har gjennomslagskraft. Vi er eksempler på at man kan stå kjerka midt imot. Bladet vårt er viktig, «tro

DET» er Europas største motkristne blad. Der legger vi vekt på dokumentasjon og grundige argumenter.

— Skiller dere mellom kirkens ledere og vanlige kristne, og kan dere stå sammen med kristne i andre politiske spørsmål?

GUD ER EN HIMMELENS HITLER

— Lederne forstår oss når vi sier at Gud er en råttass og en himmelens Hitler, for lederne har lest bibelen. Vi må skille mellom dem og vanlige kristne villfarne. For å si med bibelen: «Dere er mine sauer (dansk: får).» Disse tror at Gud er snill og allmektig og god og hjelper oss av nød og sorg. Men hvor har det skjedd?

Men mange av disse kjemper egentlig for de samme idealer som oss hedninger. Da kan vi selvfølgelig stå sammen med dem på andre områder.

— Dere kjemper mot kristendommen, er det andre ting dere tar opp?

— Vi skal ikke være noe politisk parti, men vi tar sjølsagt opp saker der kjerka tar reaksjonære standpunkt, f.eks. kvinnesak, abort, kristen formålsparagraf og statskirkeordninga. Men kampen mot maktorganisasjonene kan det godt hende kan føres bedre i andre sammenhenger.

MELD DEG UT AV STATSKIRKA

SKJEMA FOR UTMELDING AV DEN NORSKE KIRKE

Til sokneprestkontoret imenighet.

Jeg melder meg med dette ut av Den norske kirke, og ber sokneprestkontoret snarest sende meg attest for utmeldelsen.

Jeg er kjent med at følgende opplysninger er tilstrekkelige etter departementets retningslinjer, og ønsker ingen diskusjon om saken.

Navn.....

Adresse.....

Født (sted, år og dato).....

Døpt (sted, år og dato).....

Eventuelle barn under 15 år som også ønskes utmeldt av Den norske kirke:

(underskrift)

Fra fylte 15 år kan en melde seg ut av statskirken uten foreldrenes samtykke. Dette skjemaet inneholder alle opplysninger presten har krav på. Send skjemaet til sokneprestkontoret i den menigheten du har bostedsadresse nå.

Grava 1

Arild Karlsen. Psykolog og hedning. Vi tror ikke på bibelens fire hovedguder eller åndehæren i himmelrommet. Hovedgudene er Gud Fader, Den Helleige Ånd og Jesus. Disse tre mannsgudene blir av enkelte betegnet som snille, og den fjerde mannsguden heter Satan og er slem.

Foto: Pål Hansen

**RØDE
GARDE**
AVISA TIL
RØD UNGDOM

Avisa til RØD UNGDOM
Boks 4702, Sofienberg, Oslo 5
Telefon (02) 35 32 62
Postgiro for abonnement: 4 79 21 31
Postgiro for kommisjonære: 2 06 06 89
Abonnement koster 30 kroner for ett år
RØDE GARDE kommer ut hver måned
Redaktør og ansvarlig utgiver:
Erling Martman-Moe
Trykt i offset hos A/S Duplotrykk

REIS IKKE TIL CUBA

Da vietnamkrigen raste og USA øste ut splint- og napalmbomber over folkene i Indo-Kina, fløy norske KY-gutter rundt og malte slagord: «Med USA for frihet», «Bomb Hanoi» og «Leve USA». Slike propagandister, støttespillere for folkemordet som kostet flere millioner menneskeliv, var helt nødvendig for USA for å kunne holde på med krigen. At opinionen snudde seg mot USAs folkemord og at disse facistene ble isolert i alle land, var med på å avgjøre krigen – på seieren for folkene i Indo-Kina.

I dag er en ny Vietnamkrig under oppseiling. Folket i Eritrea er i ferd med å frigjøre seg. Men den endelige seieren er blitt utsatt. Sovjet har grepet inn – angrepet frigjøringshæren fra skip utenfor kysten. Og sendt tusenvis av kubanske leiesoldater, militæreksperter og torturister til Etiopia som fører krigen mot Eritrea. Kuba er i løpet av kort tid blitt verdens største eksportør av soldater, vold og terror. For å kunne gjøre det trenger Sovjet og Cuba også «KY-gutter». I Norge har de fått det. 11. juni ble det arrangert solidaritetskonserter i Oslo for at 95 nordmenn skal på «fredsfestival» på Cuba i sommer. At norske ungdommer reiser på denne festivalen kan bare fungere som propaganda for solidaritet og fred med terroristene som dreper Eritreiske frihetsskjempere.

At Castro og det kubanske folket en gang gjorde revolusjon og frigjorde seg fra USA-imperialismen er ingen unnskyldning. Det gjør ikke Cuba fri fra å være en russisk koloni som sender leiemordere til et helt kontinent i dag. Etter angrepene på det eritreiske folket kan selv ikke den mest innbarka Cubadigger unngå å se fakta i øynene.

At «Kommunistisk Ungdom» og Norsk-Cubansk forening støtter «fredsfestivalen» er naturlig. De er Sovjets og Castros stemme i Norge. De er programfestede «KY-gutter».

At AUF, Norsk Kvinneforbund, SV-formann Berge Furre og ledende medlemmer av sosialistisk ungdom gjør det er verre. Det kan de bare gjøre i ly av at det som skjer i Afrika er for lite kjent i Norge og blant medlemmene i organisasjonene. At motstanden blant medlemmene i Sosialistisk Ungdom har blitt så stor at sentralstyret i siste øyeblikk også boikotter festivalen hilser vi med glede. Det går i riktig retning.

En viktig forutsetning for folkets seier – denne gangen i Eritrea – er å vinne opinionen mot terror og undertrykkelsen Sovjet driver. Kast kreftene inn i solidaritetsarbeidet for Eritrea.

Rød Ungdoms kontortider

kontortider Mandag 14–17
Onsdag 14–16
Fredag 14–16
Tlf. (02) 35 32 62
Rød Ungdom
Boks 610 Sentrum
OSLO 1

PURKEN DETT IKKJE AV HESTEN FØR JORDA SLÅR SPREKKER

Opp imot 1000 ungdomar bak parola «Kamp mot politivold» 1. mai i Oslo. Jau, vi byrjar bli mange som anten sjøl kjenner politivalden på kroppen, eller som har fått augo opp for at den er mykje utbredt. Vi har vorte rasande, vi flyg ut på gata og skrik, vi demonstrerar. Det er flott. Det er sånn vi må byrja – verte riktig mange og fast overtydde om å slåss til politivalden er vekk.

Lat oss sjå på kva vi veit: Ungdomar vert jaga av purken nesten same kor dei er – det er forbode å stå. Står du for mykje på same plassen vert du ofte dregen inn i eit rom og får juling eller spørsmål om kor mykje du har knulla i det siste. Slåss du mot dette, vert du både putta inn og slått meir. Slåss du for å behalde ungdomsklubben din, kan du lett risikera å bli bitt av ein politihund eller sparka av ein hest. Kjem du til å gå forbi der purken går berserk, kan du bli slått med kølle. Og vaksne arbeidsfolk som slåss for retten sin i ein streik vert banka og arresterte av purken. Alt dette og meire til finst det nok av døme på.

NOKON TREKK I TRÅDANE

Slår det deg ikkje at det

er eit system i alt dette? At når purken bankar ungdommar i Slottsparken eller Trondheim, så har dei fått ordre om det. Av di kommunepampane ikkje vil at ungdommane skal være i parkane og på torga. Og når purken jagar og slår arbeidarar i streik, så har dei fått ordre om det. Av han som eig bedrifta og som tapar pengar på streika. Og ein del finn purken på sjølv, for det passar til oppgåva deira.

Det er nett det som er

kjerna. Heile purkekorpsset er laga for at dei som har pengane skal ha dei trygt, og dei som har makta skal få ha ho uansett kva gale dei gjer.

Politimenn som er skeptiske til å øve vold mot ungdom og elles til å vere borgarskapet sin reiskap, kjem til kort med protestar innanfor dette beinharde

BLI MED I RAUD UNGDOM!

Kampen for eit slikt samfunn er kampen for sosialismen. Og i den kampen treng vi å stå enda nærare saman, lære mykje og halde hovudet klart. Samstundes skal vi samle enda mange fleire til å demonstrere mot politivalden og for å få purken vekk frå nokre av dei stadene vi

systemet.

Og difor er nett politivalden knytta til at vi har eit samfunn der nokre få styrer over oss mange. Difor får vi ikkje ram på politivalden ein gong for alle utan at vi får kasta vekk Nordengene og Rekstenene rundt om. Det vi eigentleg slåss for, er eit samfunn der folk sjøl rår – der kan vi diskutere til vi vert einige, vi treng ikkje ha nokon som er betalt for å slå dei som ikkje er einige i hovudet.

vankar.

Men du som har lese dette, vert vel sjølsagt med i Rød Ungdom og slåss for sosialismen og? Prat med ein du kjenner som er med i Raud Ungdom eller skriv til oss til boks 610 Sentrum, Oslo 1.

Tusenvis skal på festivalene - Tusenvis skal kjøpe Røde Garde!

Det er ferietid – endelig! Og det betyr også festivaltid. Titusener av norske ungdommer kommer i løpet av sommeren til å besøke Kongsberg, Molde, Kalvøya, Horten eller et annet sted der små eller store musikkarrangementer går av stabelen. Ikke minst

Kalvøya og Horten kan vel i år vente storinnrykk fra hele landet – Bob Marley, Rory Gallagher, Beach Boys og Santana er jo ikke akkurat smågutter i bransjen.

En stor del av Røde Gardes lesere vil besøke en eller flere av festivalene.

Sørg da for at festivalungdommen også får møte Røde Garde! For det finnes vel knapt bedre egna tid og sted å selge avisa vår på enn akkurat på musikkfestivalene. Ingen er for stressa til ikke å ha tid til å finne fram penger, folk sitter og slapper av

i solsteika (forhåpentligvis!), de skal slå i hjel mye lang ventetid og aldersmessig er publikum midt i blinken for avisa!

Tjo og hei – en het Røde Garde-sommer skal det bli!

LØSSALGET ØKER

Salget i Oslo, Bergen og Trondheim har økt i det siste. Harstad og Kristiansund har også en fin framgang. Dette lover godt for høsten. Vi skal ha opplaget vårt opp i 10 000 eksemplarer. I dag er vi 2 000

fra dette målet. Vi kan gjøre mye med dette i sommer.

Vi kommer tilbake med oversikter over salg og verving av abonnenter i nr. 8.

NÅ TRENGER JEG RØDE GARDE!

Avisa blir bedre og bedre, og siste nummeret (6/78) tar kaka. Allsidig lesestoff, mye bilda og oversiktlige reportasjer gjorde det artig og interessant å lese avisa.

Tidligere har Røde Garde ikke tiltrukket meg spesielt, men den nye stilen som etter hvert kommer fram i dagen, gjør at jeg nå ser behov for å tegne abonnement! Kanskje får jeg også lyst til å selge avisa fast, foreløpig skal jeg på en forsøksstur i ettermiddag. Det er nemlig fotballkamp i byen, så dit tar jeg med meg noen eksemplarer jeg har fått tak i.

Men hvordan abonnere? En liten notis over lederen forteller hva det koster og hvilket postgiro-nummer en skal sende pengene til. Jeg måtte virkelig leite godt for å finne det. Slik skal det ikke være! En tilfeldig leser skal lett kunne fylle ut en slipp om han får lyst til å tegne abonnement etter at avisa er lest.

Derfor: Jeg oppfordrer folk til å abonnere og redaksjonen til å få fast plass til abonnementslipp.

Hilsen ny abonnent,
Harstad

LESERINNLEGG:

AVHOLD - MÅTEHOLD -
SOLLIA VISER VEIEN

I siste Røde Garde hadde Sollia-streiken fått stort oppslag. Dette viser at Røde Garde har forstått betydninga av, og helhjerta støtte opp om denne streiken.

Men ei side av saka deres syns jeg har kommet for dårlig fram: Det synet de har på rusgift. I Røde Garde sier de streikende at de står på avholdslinja, og at måteholdslinja er feil. Dette synet støtter jeg fullt ut og mener det griper inn i den debatten som pågår i Røde Garde nå. Jeg vil derfor komme med noen punkter til støtte for dette synet.

1. Det er sammenheng mellom den måteholdne alkoholbruken og alkoholskade. Jo fler som bruker alkohol, jo mer akseptert vil også alkoholbruken bli, og jo færre motforestillinger vil folk sjøl ha mot å bli alkoholbrukere.

PÅVIRKER ANDRE

2. Alle mennesker påvirker andre med det de gjør. Drikker vi alkohol, påvirker vi også andre til å gjøre det. Drikker vi ikke, og har et klart standpunkt mot,

påvirker vi også andre til å la være. Derfor er ikke dette spørsmålet privat. Det er spørsmål om en vil være med på å styrke det drikkepresset og den ruskulturen som eksisterer i dag, eller om en skal motarbeide og svekke den.

3. Ved konsekvent å nekte å bruke alkohol eller andre rusgifter, oppnår vi å bryte og svekke drikke-

presset og skape debatt om spørsmålet.

SOLIDARITET

4. Totalavhold er en måte å vise solidaritet med alle alkoholskadede og alle dem som i framtida vil bli det som følge av den sterke rusgiftspredninga og det drikkepresset den medfører.

5. Totalavhold er konse-

kvensen av at det ikke er alkoholismen som er hovedproblemet, men den sløvninga og passiviseringa som måteholdsbruken er en medvirkende årsak til.

BORGERSKAPETS
LINJE

6. Måteholdslinja er borgerskapets, Bryggeriforeningas og Vinmonopolets linje i alkoholspørsmålet. Uten denne linja å klamre seg til, ville det ikke vært mulig for dem å fortsette å spre alkohol til folk. Måteholdslinja er en ideologi som går ut på at det under kapitalismen er mulig å spre alkohol uten at det oppstår alkoholskader, og at alkoholskadene er alkoholbrukerens egen skyld. En slik ideologi må vi avvise.

7. Proletariatets og arbeiderungdommens linje i alkoholspørsmålet er derfor totalavholdslinja.

KAMP MOT ALL SPREDNING OG BRUK AV ALKOHOL!

KAMP MOT RUSGIFTUNDERTRYKKINGA!

Jonas

Dette innlegget er ørlite grann korta ned. Vi oppfordrer de som vil ha ordet i denne debatten framover, til å skrive kortere innlegg. Ellers blir vi i redaksjonen nødt til å kutte ned på egen hånd på grunn av plassen, og det har vi liten lyst til. 200 ord i et innlegg er passe lengde.

red

Hvorfor er dere
mot politiet?

Jeg er ei jente på 14 år som fikk et års gaveabonnement på Røde Garde til jul.

Jeg er enig i mesteparten av det dere skriver om, men hvorfor bruker dere slike ord og uttrykk som strengt tatt ikke er nødvendige? Jeg tror at flere ville lese Røde Garde hvis dere la om språket litt.

Og hvorfor rakker dere slik ned på alt politi? Det er

klart at det foregår ting i de store byene, men det er tross alt bare en del. Politiet har gjort mange gode ting, og vold og slikt kommer vel i annen rekke for de fleste.

Men tross dette så liker jeg fortsatt å få Røde Garde i postkassen og lese det som interesserer meg.

Hilsen

Trondheimsjente

POLITIVOLDEN RAMMER
UNGDOMMEN HARDT

Når Røde Garde skriver mye om politivold mot ungdommen, er det fordi vi ønsker å få fram i lyset at ungdom blir jaga, slått og ydmyket av politiet hver eneste dag. Etter som vi har undersøkt dette, viser det seg at det slett ikke dreier seg om enkelttilfeller, men at vi bare har skrevet om toppen på et isfjell. Dette er saker som skjer hver eneste dag i de store byene, men også utover landet i form av lensmenn som stikker kjepper i hjula for ungdom som for eksempel krever ungdomshus, eller som jager ungdom fra sted til sted. Ungdommen som rammes av dette er folk som ikke er aktivt med i idrettslag eller andre organiserte aktiviteter, som ikke kan ta med seg kamerater hjem, og som i mangel på steder å være ikke har noe annet å gjøre enn å henge på gatehjørner og kafeer.

Vi mener at denne om-

fattende volden og trakasseringen fra politiets side danner et helt system. Det uttrykker at kommunepolitikere gir ungdommen en kald skulder i istedetfor steder å være, og at de ikke ønsker å bli minnet om unnfallenheten sin ved å bli konfrontert med ungdom som henger i parker og på gatehjørner. Derfor får de politiet til å fjerne disse ungdommene, gjerne med makt. Det uttrykker også at politiet er et undertrykkelsesapparat som brukes til sånne formål.

Du har rett i at det finnes ærlige politifolk som ikke driver med vold mot ungdommen. Det er ikke disse politifolkene vi vil til livs, men systemet de er en del av. En ærlig politimann heter Aasmund Haugen. Han orka ikke mer av hele politiet, og slutta. Han har skrevet en bok «Oss menneskeforaktere i mellom», som vi anbefaler deg å lese. Marit

TIL MOSJØ-UNGDOM-
MEN 1. MAI 1978

Dåkk som blir jaga frå Tippen
sjølv om der er plass likevel.
Dåkk som må stå uti regnet
på Narvesen-hjørnet kvar kveld.

Dåkk som er henvist åt huset
der ein kan få kjøpt seg ein blås
som slipar deg opp innåt beinet,
gjer passiv og sløv som ein gås.

Dåkk som blir hundså på skulen,
på Finnbrauten, Kippermo'n.
Dåkk som blir plaga og sparka
på gata og purk-stasjon!

Dåkk som når skulen er ferdig
framleis langs gata må gå,
penglaus, med nevan i lomman,
arbeid er ikkje å få.

Dåkk har det stritt mange gongar,
jævli, det tenkje eg på.
Men: dåkk kan krev ei forandring,
det vil eg at dåkk skal sjå.

Derfor eg sei: Mosjø-ungdom,
søng ut om alt det dåkk vil ha,
slå mot fornedring på skulen
og kjemp for ein plass dåkk kan va'!

La styrar'n forstå dåkk mein alvor
— og purken — kommunen og!
Så derfor: still opp her på plassen
og gå i vårt raude tog!

ToFi

Tippen er ein av kafeane her i byen, som har «pussa opp» og laga til «ungdomsfritt miljø», «Tippen satser på de eldre» Narvesen-hjørnet, gå-gata, er einaste tilholdsstedet for ungdommen her. Huset er huset åt ein av dei verste stoffpusharane i byen. Og Kippermon er ungdomsskule her i byen. VG hadde tilmed stor hetsartikkel mot elevane der, kor dei vart kalla «dei verste i landet».

Hva er frihet?

I motsetning til autoritet står frihet, sies det. Både ja og nei, for frihet kan være så mangt. Det som er frihet for noen kan bety tvang for andre. Det at kapitalistene har frihet til å eie og drive fabrikkene, betyr tvang for arbeiderne, at de må jobbe og ta til takke med den usle lønna som bys dem av kapitalistene. Det er det Høyre mener når de snakker om «frihet».

VI MÅ KJENNE
NATURLOVENE

Blant ungdom spres det også andre myter om frihet. Du er «fri» hvis du kan gjøre hva du vil uten å ta hensyn til andre, f.eks. dra til Nepal og røyke hasj. Men er «frihet» det samme som fullstendig uavhengighet? Marxisme svarer nei på dette. Ta f.eks. Engels i boka «Anti-Dühring». Der sier han (uoffisielt oversatt til norsk): «Friheten ligger ikke i den drømte uavhengigheten av naturlovene, men i kjennskapet til dem, og den dermed gitte evnen til å bruke dem til bevisste formål.» Vanskelig? Tenk over det en gang til.

Ta f.eks. jordskjelv, et eksempel fra naturen. Assen kan mennesket få «frihet» fra jordskjelv? Bare på en måte: Gjennom å forske, få kjennskap til lovene i naturen, sånn at de kan spå om jordskjelv og ta forholdsregler, f.eks. flytte seg før de kommer.

I gamle dager var folk vergeløse mot naturkatastrofer. Folk fant opp guder, som f.eks. Tor med hammeren for å forklare tordenvær, så ofra de til han. Men det hjalp sjøl sagt ikke det spott mot tordenvær, og ikke kunne de varsle det på forhånd heller. Nå har vi værvarslinga. Sjøl om den ikke er helt å stole på, så kan vi spå om tordenvær og annet uvær, bønder kan verge avlinga, og fiskerne kan dra i land. De har «frihet» fra uværet. Tenk tilbake på det Engels sa en gang til!

SAMFUNNETS LOVER

Gjelder dette for samfunnet også? Ja. Samfunnet styres av lover. For kapitalismen gjelder spesielle lover, bl.a. i økonomien. Ikke lover som står trykt i Norges lover, men lover som styrer økonomien sånn at dersom vi kjenner til dem, kan vi spå om kriser, forklare arbeidsløshet og krig osv. Borgerskapet skjønner ikke disse lovene, og de prøver å dekke til dem. F.eks. så påstår de ofte at 2. verdenskrig skyldtes gale menn som Hitler, og ikke at de imperialistiske maktene før 2. verdenskrig slåss om herredømmet. Men hvis vi kjenner lovene i kapitalismen, kan vi til og med «spå» om nye kriger, vi veit at de to supermaktene USA og Sovjet påny slåss om verdensherredømmet og at det vil føre til krig. På den måten kan vi ta forholdsregler, forberede oss, mobilisere folk mot krig, og på den måten oppnå en viss «frihet» i alle fall i den forstand at krigen ikke kommer som julekvelden på kjerringa. Gjennom å kjenne til lovene som styrer verdensutviklinga kan vi til og med lage vanskeligheter for supermaktene sånn at krigen kan utsettes. Tenk på Engels igjen: Gjennom kjennskapet til lovene kan vi bruke dem til bevisste formål.

FRIHET ER Å SLÅSS

Gjennom kjennskapet til klassene i samfunnet, til marxismen, kan vi også lage revolusjon. Vi kan ta saka i egne hender og forandre på ting. Det er frihet. Å dra til Nepal og røyke hasj kan virke «fritt», men egentlig er det et resultat av tvang, av at en gir opp overfor undertrykkerne i samfunnet fordi en ikke skjønner åssen ting skal forandres. Det er ikke «frihet», det er faktisk å gi opp overfor autoritetene!

Derfor, den som vil bli fri, som vil kjempe mot autoritetene i dagens samfunn, kan ikke stikke av. Vi må skaffe oss kjennskap til lovene som styrer naturen og samfunnet, og bruke dem til å forandre på ting sånn at folket sjøl får makta. Først da er folk fri.

VI SKAL
SEIRE!

Studiespalte

SOMMER VIKARER:

HVA SIER ARBEIDS- MILJØ- LOVA?

Hvis du er under 18 år:

- Skal du ha 12 timer fri mellom hvert skift.
- Det er forbudt å sette deg til nattarbeid.
- Det er forbudt å sette deg til overtidarbeid.

For alle arbeidere:

ARBEIDSTID

- 40 timer i uka for de som ikke jobber skift.
- 38 timer i uka for de som jobber skift og turnusarbeid som også drives i helgene.
- Og for arbeid som stort sett drives om natta.
- 36 timer i uka for de som jobber helkontinuerlig skift, og dagarbeid i gruver.
- Den gjennomsnittlige arbeidstida di skal ikke beregnes for et lengre tidsrom enn du er ansatt for.
- Hvis du jobber skift, skal det være slått opp en plan der den enkeltes arbeidstid og fritid er avmerka.

OVERTID

- Arbeidsdagen skal aldri tilsammen være mer enn 14 timer.
- Betalinga for overtid skal være minst 40 % tillegg til den lønna du vanligvis har.
- «Arbeidsgiveren plikter å frita arbeidstaker for å utføre overtidarbeid når denne av helsemessige eller vektige sosiale grunner ber om det.»

PAUSER

- Hvis arbeidstida er over 5 ½ time pr. dag, skal du ha minst en pause.
- Hvis arbeidstida er minst 8 timer, skal pausen være minst ½ time.
- Dersom du må ta pausa di i det samme rommet der du arbeider, i pauser under arbeidets gang, skal pausen regnes inn i arbeidstida. Dette gjelder også hvis du blir avbrutt eller forstyrret i pausen.
- Blir du pålagt overtid som varer mer enn to timer, skal du først ha en pause på en halv time som regnes inn i arbeidstida.

FRITID

- Det skal være minst 10 timer fri mellom hvert skift.
- Hver uke skal du ha sammenhengende fri 36 timer.

ANSETTELSE

- Arbeidsgiveren har ikke rett til å spørre deg om politiske eller kulturelle spørsmål.

Oppsigelse

- Arbeidsavtaler som er inngått for et bestemt tidsrom, eller for et bestemt arbeid av forbigående art, opphører ved tidsrommets utløp, eller når det bestemte arbeid er avsluttet.
- Du kan ikke sies opp fordi du er sjuk.

- Ved helsefarlig arbeid sier lova: «En arbeidstaker som anser at arbeidet ikke kan fortsette uten å medføre fare for liv og helse, skal avbryte sitt arbeid.»
- For å finne ut hvilke regler som gjelder på den konkrete arbeidsplassen du er, bør du undersøke om det finnes tariffavtale på stedet. Spør den som er tillitsmann og snakk med de faste arbeiderne.

På uterestauranten Herregårdskroa i Oslo, blei flere sommervikarer oppsagt uten varsel i fjor. Saka deres var så grov at LO tok den opp, og de fikk jobbene sine tilbake. Krev en skriftelig avtale om hvor lenge du skal jobbe, da står du sterkere hvis du blir sagt opp.

Visst er det bra å få seg sommerjobb! Det er en fin følelse å få penger i lomma som du kan bruke til klær eller ferie, uten å måtte mase på foreldre som du veit ikke har så mye penger sjøl. Ja, det er ikke bare fint – for veldig mange ungdommer er det helt nødvendig å tjene penger om sommeren for å greie seg resten av året. Og så er det bra å komme seg litt ut, få bruke kroppen sin til noe annet enn å gnure på en skolepult og få lærdommer om hvordan verden er utafor skolegården.

Men det er ikke lett å få seg sommerjobb. Så vi må vel bare takke til om vi får noen, og overse at forholda er dårlige og lønna lav? Ja, det er det kapitalistene vil ha oss til å tru, at de er snille og gavmilde som i det hele tatt gir oss jobb. Sånt prat skal vi ikke la oss lure av. For det arbeidet en sommervikar gjør er fullverdig arbeid, arbeid som noen annen måtte ha gjort hvis vi ikke var der. Sommervikarene er

nødvendige for arbeidskjøperne, for at arbeidet ikke skal gå i stå når de andre arbeiderne har ferie, for at de en gang i året skal få rydda og vaska lageret sitt, og for noen til å vaske båten eller male hytta.

En ting er at arbeidskjøperne prøver å sette sommervikarer til å gjøre arbeid for dem privat, eller til alle drittjobbene. Sånt skal vi sjølsagt nekte. Men de vil også gjerne at vi skal gjøre arbeid som de andre arbeiderne har nekta – det kan være ekstra farlig eller skittent arbeid, eller saker som øker arbeidspresstet deres. Derfor bør du straks du begynner i jobben bli kjent med de andre arbeiderne, fortelle dem hva du er satt til å gjøre og høre på råd fra dem. Så kan sikkert de igjen støtte deg når du kjemper for dine krav. Det er medisinen mot den grove utnyttin- ga av sommervikarene: Enheten mellom alle arbeidere, og våkne sommervikarer som veit hva de har krav på. God sommerjobb!

FORLANG SKRIFTLIG AVTALE

KREV TARIFFLØNN

– Hva med lønna?
– Arbeidsmiljøloven gir ikke regler for hvor stor lønna skal være annet enn for overtidarbeid. Men sommervikarer må ha full rett til å kreve tarifflønn. Dette kan sjølsagt være vanskelig på mindre arbeidsplasser der det ikke er fagorganiserte arbeidere.

– Er det ikke i det hele tatt vanskelig for en sommervikar å stå steilt på og forlange skriftelig avtale om arbeidstid, lønn og arbeidsoppgaver?

– Jo, og det viser nettopp hvor rettsløse sommervikarene er. Det er klart at mange arbeidsgivere ganske enkelt ikke vil ansette den som forlanger skriftelig avtale, fordi han ser at denne ungdommen blir det vanskelig å utnytte. Men jo flere som blir klar over rettighetene sine og står fast på dem, jo vanskeligere blir det for arbeidskjøperne å skalte og valte med ungdommen.

BRUK ARBEIDSTILSYNET

– Ellers vil jeg oppfordre ungdommen til å bruke arbeidstilsynet. Det finnes arbeidstilsyn på alle plasser, du finner dem i telefonkatalogen. Hvis du er i tvil om noe du blir utsatt for er lovlig, så kontakt dem. Arbeidstilsynet er til for å brukes av arbeiderne – også av ungdom i feriejobb, sier Harald Stabell til slutt.

– Det er viktig at ungdom blir klar over hvilke rettigheter de har som sommervikarer. Og at de krever en skriftelig avtale fra arbeidsgiveren om hvor lenge de skal jobbe og hva arbeidet skal omfatte. Det siste er ikke minst viktig ellers kan du lett bli satt til å bare vaske, eller gjøre private jobber for sjefen.

Det er Harald Stabell som er jurist og har greie på arbeidsmiljøspørsmål som sier dette til Røde Garde. Vi ringte til ham for å få vite litt mer om hvilke rettigheter en sommervikar har, og han bekrefta det inntrykket vi alt hadde: At sommervikaren er utsatt for et helt system av rettsløshet og vilkårlighet fra arbeidskjøperne.

GROV UTNYTTING

– Det blir ofte oppfatta som rein goodwill fra arbeidskjøperne å ta inn skoleungdom som sommervikarer. Holdninga er at du skal være fornøyd med ti kroner timen når du er så heldig å få jobb. Grov utnyttning av sommervikarene blir dekket bak sånn ideologi, sier Stabell.

– Men hvilke rettigheter har en sommervikar i følge loven?

– Arbeidsmiljøloven

gjelder fullt ut også for vikarer. Den streker opp hva slags arbeid ungdom på ulike alderstrinn kan bli satt til, og inneholder bestemmelser om arbeidstid, pauser, overtid, arbeidsforhold og lignende. (Se annet sted på sida) I dag svikter det veldig på at lova blir fulgt, og det er derfor viktig at ungdom veit hvilke rettigheter de har.

– Kan en sommervikar bli oppsagt på dagen?

FÅ SKRIFTELIG AVTALE

– Nei, hvis du er ansatt for et bestemt tidsrom, kan du ikke sies opp uten saklig grunn før den tida er over. At det plutselig ikke er mere arbeid, holder ikke som grunn, da skal du settes til annet arbeid. Eller i det

minste ha lønn for hele tida du er lovt jobb. Det er bare hvis du ikke gjør jobben, eller blir borte ei uke plutselig uten grunn og sånt, at du kan sies opp før tida er ute. Men det er veldig viktig at du har fått en skriftelig avtale om hvor lenge du skal jobbe.

– Har du ingenting du skal ha sagt, hvis du bare har fått muntlig tilsagn på jobb f.eks. en måned og blir sparka før?

– Et muntlig tilsagn er etter loven like bindende som en skriftelig avtale, men i sånne tilfeller blir det et bevissspørsmål. Hvis arbeidskjøperen sier at nei, det har han aldri lovt, er det vanskelig for en sommervikar å bevise det motsatte.

RØD UNGDOMS SOMMERLEIRE - EI RØD FERIEUKE

I dette nummeret av Røde Garde bringer vi stoff om Eritrea, om politivold og om Kina. Alt dette og mye mer kommer til å bli tatt opp på Rød Ungdoms sommerleire. Visste du at Sovjet har brukt napalm for å bombe byer i Eritrea? At staten Israel bruker bomber som ligner på dukker, men som plutselig eksploderer i palestinske flyktningeleire? At 16-åringer i okkupert Palestina, i Afrika og over hele verden kriger for frihet mot supermaktene? Hvorfor er det mye krig i ver-

den? Hvorfor er det sult og elendighet? Er det ikke viktig for oss å vite svaret? Bør vi ikke ta stilling?

Vi mener at vi må ta stilling for folkene i den tredje verden som kjemper. I nord truer Sovjet vår rett til å bestemme over norske områder. De forbereder seg på en krig med USA om blant annet å dominere over Norge. Akkurat som de nå legger under seg Afrikas Horn — sikler de etter Norden. Norges framtid er bestemt ikke bare av hva som skjer her på berget, men av utviklingen i hele verden. Derfor må vi

prøve å forstå hva som skjer utenfor våre landegrenser. Vi må se Norges og vår stilling i dette større perspektiv. Og vi må velge side. Når eritreiske frigjørings soldater vinner et slag mot kubanske leiesoldater, vinner de også et slag for oss, fordi de rammer vår felles fiende — imperialismen. Og vi må rekke dem et solidarisk håndslag for å gi dem muligheter til å vinne flere slag.

Men verden er ikke enkel å forstå. Mange forskjellige ting spiller inn. Vi må ikke tro at alle som kal-

ler seg progressive, er progressive. Heller ikke at reaksjonære tyranner ikke kan spille en progressiv rolle i verdenssammenheng. Vi trenger en teori for å kunne orientere oss i terrenget. Mao Tsetungs teori om de tre verdener er en sanna teori — diskusjonen om dette blir hoveddiskusjonen på leirene i år. Lær om hva de forskjellige frigjøringsbevegelser står for. Diskuter situasjonen i verden.

Kom på Rød Ungdoms sommerleire!

VÅG'Å SPELL

SLIK BLIR RØD UNGDOMS KULTURLEIR 22.-29 juli i Vågå

PROGRAMMET FOR LEIREN: Det blir ganske forskjellig fra de andre leirene. Det som er felles er en internasjonal dag med diskusjon om Teorien om de tre verdener, internasjonal appell og kunst. Det blir seminarer om skolekamp, faglig kamp, politivold, Tsjekkoslovakia og jentekamp bl.a.

Det blir en fjelltur og ellers mye idrett og avslapping. Resten vil dreie

seg om kultur. Vi vil ha en dag med hovedinnledning om ungdomskulturens betydning, om hva som er en progressiv kultur, hvordan den kan lages etc. Denne diskusjonen vil være hoveddiskusjonen og gå som en rød tråd gjennom hele leiren.

Videre satser vi på fire forskjellige seminarer eller «verksteder» som skal gå parallelt. Ett teater-, musikk-, litteratur- og

billedkunst-verksted. Disse seminarene vil være leda av folk som er «eksperter». F.eks. vil Klaus Hagerup snakke om masselinja i kunstnerisk arbeid, folk fra ungdomsteatret Pirat-teatret og Torill Meisingseth, som i fem år har vært reisende instruktør i Noregs Ungdomslag, vil lede teaterseminaret. Jack Berntzen vil kanskje lede viseverksted og rockere vil lære bort om rock.

Som tilleggseminarer vil folk fra Hundre Blomster ha opplegg på hvordan drive avisarbeid, og en fra Rød Ungdoms delegasjon til Kina vil snakke om «firerbanden» og kulturen.

I tillegg vil vi invitere lokale spelemenn fra Vågå for å høre på og lære av dem. Vi vil også få kjente kunstnere til å opptre på leiren for å bli inspirert og lære.

Vi vil i det hele tatt legge stor vekt på kontakten med bygda og folka på campingplassen som vi okkuperer halvdelen av. Vi skal høre på dem, og de skal høre på oss.

Vi skal avslutte med en heidundrande bygdefest eller med frikonsert på søndagen for hele dalen.

Fra skolegården

Sulitjelma:

«Prøveordning» inndratt etter 6 år - elevene mot

De siste 6—7 åra har det vært en «prøveordning» hvor elevene i 7.—10. klasse får lov til å gå utfor i langfrimintene. Denne ordninga har vi vært godt fornøgd med, og sett fram til gjennom mange år i småskola. Denne tida har vi brukt til å gå på BP, butikken, gå en tur eller røkle av med en røyk. Mange av de som bor nær skola, går hjem og spiser. Men nå har det plutselig blitt stopp på å gå utfor skolas område. Be-

grunnelsen for å stramme inn er at det har blitt for mye røyking, godterispising og forseintkomming til timen.

Vi mener at dette er bare bræs. Det har ikke blitt noe mer godterispising og røyking nå enn før. Mange av de som røyker får lov til å røyke heime. Vi mener det er riktig at vi protesterer mot forbudet hvis det ikke oppheves snarest.

Ungdomsskoleelever i Sulitjelma

PRIVATLIVETS FRED?—

IKKJE FOR INTERNATBUARAR

«Elevane har høve til å vitja einannan på roma inntil kl. 22.00 på vanlege kvardagar. Laurdagar kl. 23.30. I slike høve skal derene vere ulaste.»

«Uvedkommande har ikkje tilgjenge til internatet. Foreldre eller nærskylde kan få høve til å sjå innom, men først må inspektør og/eller rektor kontaktast med omsyn til spørsmålet. Det er ikkje høve til overnatting i internatet for nokon utanforståande.»

«Spikrar, skruar eller liknande må ikkje setjast

opp nokon stad. Etter seriskild løyve frå rektor eller inspektør kan elevane få høve til å setje opp ein-skilde bilete på roma sine. Ingen må ta seg sjøl til rette med det. Dersom det vert gjort, vil det straks verte fjerna.»

Dette var nokre utdrag for internatreglane ved Suldal vidaregåande skule. Eit utal hybelhus og internat rundt om i landet har slike vanvittige reglar. Finn deg ikkje i dei! Protester mot dei, og reis kampen straks du flytter inn til hausten!

Kommet inn på videregående skole? SØK OM LÅN MED EN GANG

Lånekassa er sprenget. Underbemanning og en tungvint behandlingsprosedyrer gjør at det kan gå måneder og av og til over halvåret før du får svar på lånesøknaden. Det er så få ansatte i Lånekassa at søknader ofte blir liggende i Lånekassa mange måneder å vente på å bli behandlet. I tillegg får Lånekassa ofte søknadene seint fordi mange ikke veit at det går an å søke før skolene begynner og fordi skolene bruker lang tid på å få sendt inn søknadene.

Så trenger du penger raskt, så søk nå. Da kommer du først i køen. Hvis kontoret på skolen du har kommet inn på er åpent,

lønner det seg å få det til å gå igjennom søknaden din. Og det er viktig at søknaden er riktig utfylt. Hvis ikke, får du den i retur og behandlingen blir utsatt. Hvis skolen ikke er åpen, kan du sende søknaden direkte til Lånekassa for utdanning, Økernveien 145, Oslo 5. Søknadsskjemaer får du på alle skoler og utdanningsinstitusjoner, arbeidskontorer (de skal iallfall ha det) eller direkte fra Lånekassa. Pass på at du får riktig skjema.

De ansatte i Lånekassa har i lang tid ligget i strid med Kirke- og undervisningsdepartementet for å få flere heldagsstillinger. YLI — Yrkesskoleelevenes

og lærerlingenes interesseorganisasjon — har i 2 år drevet en kampanje for å få tidligere utbetaling. En mengde skoler har vært i aksjon for å få raskere behandling. Men foreløpig har det blitt små resultater. Søkere som søker mer enn 10 000 kroner i lån får et forskudd utbetalt 5—6 uker etter at lånekassa har fått søknaden. Ellers har det ikke skjedd noe. Så derfor: Lag en varm høst for Kirke- og undervisningsdepartementet. Ta kontakt med YLI, Øvrefoss 14, Oslo 5. Tlf (02) 38 08 10 og ta del i kampanjen for tidligere utbetaling.

Lærermangel i Finnmark

Ein tredjedel av lærarstillingane i grunnskulen i Finnmark er lyst ledige. Etter at søkjarane no har meldt frå om kva for stilling dei kjem til å ta, står framleis 200 stillingar ubesette. Utkantstrøka er verst ramma, og ein-skilde kommunar har fråsagt seg ansvaret for at elevane kan få den undervisninga dei har krav på etter lova. Skular somme

stader kan og verte stengde til hausten.

På desse hærreisande tilhøva vil Kyrkje- og undervisningsdepartementet svare med ein «informasjonskampanje» vart det sagt i Dagsrevyen. Det vil særleg verte lagt vekt på annonsar retta til dei som nett er ferdige på lærarskolen med ein appell om samfunnsfølelse!

OPPROP MOT CUBA-FESTIVALEN

I sommer arrangeres den 11. ungdomsfestivalen på Cuba. Fra Norge er det klart at blant de politiske ungdomsorganisasjonene så skal AUF og »kommunistisk Ungdom» sende grupper til festivalen, mens sentralstyret i Sosialistisk Ungdom oppfordrer sine medlemmer til ikke å reise, og Rød Ungdom oppfordrer til å boikotte festivalen.

Mottoet for festivalen er: «For anti-imperialistisk solidaritet, fred og vennskap». I dag står arrangørlandet Cuba for akkurat det motsatte av dette. Cuba har flere tusen soldater og militære rådgivere i Etiopia, som fører en grusom og urettferdig krig mot frigjøringskampen i Eritrea. Å delta på festivalen på Cuba vil fungere som en støtte til Cubas reaksjonære innblanding på Afrikas Horn. I stedet for å støtte dette ved å delta på festivalen på Cuba vil fungere som en støtte til Cubas reaksjonære innblanding på Afrikas Horn. I stedet for å støtte dette ved å delta på festivalen, må anti-imperialistisk ungdom

boikotte festivalen og gi full støtte til frigjøringskampen i Eritrea.

Undertegnede oppfordrer AUF og «Kommunistisk Ungdom» til å trekke sine grupper fra deltakelse på festivalen. Vi oppfordrer anti-imperialistisk ungdom til å boikotte festivalen og i stedet gi full støtte til den rettferdige frigjøringskampen i Eritrea.

Musikere: Åge Aleksandersen, Hans Rotmo, Lars Klevstrand, Steinar Ofsdal, Morten Lassen.

Forfattere: Tove Nilsen, Sidsel Mørck, Sverre Asmervik, Aasmund Haugen, Bernt Forfang, Bernt Eggen, Sigurd Helseth, Espen Haavardsholm, Eva Sell.

Idrettsfolk: Per Pettersen, Egil Olsen, Egil Ula-teig, journalist, Erling Maartmann-Moe, talsmann for Rød Ungdom.

Lars Nilsen, elevrådsformann, Elvebakken videregående skole, Einar Hagness, elevrådsformann, Sogn videregående skole, Morten Lysø, formann i lærlingegruppa på Kværner.

CUBA MED PÅ LEDELSEN AV KRIGEN MOT ERITREA

Avisene har i de siste dagene spekulert i om Cuba kommer til å trekke soldatene sine tilbake fra Etiopia. Hvis dette er tilfelle, så er det et uttrykk for motsetninger mellom Cuba og Sovjet og for den økte motstanden på Cuba mot at landet sender leietropper i reaksjonens tjeneste.

Men om Cuba skulle trekke soldatene sine ut, så gir det ingen grunn til å tru at alt er i orden. For

det viktigste er at Cuba er innblanda i krigen på etiopisk side, og det er mer enn et spørsmål om soldater. Etiopia har nemlig en militærkommissjon der det sitter et visst antall folk fra juntaen i Etiopia, russere og kubanere. Og russerne og kubanerne har til sammen flertall i kommisjonen. Det er denne militærkommissjonen som faktisk leder krigføringa mot Eritrea.

Er det slik at ungdomsfestivalen på Cuba er eit naturleg samlingspunkt for alle anti-imperialistiske krefter? Nei, tvert om, dei anti-imperialistiske kreftene held seg vekke frå Cuba i dag.

Det var ein progressiv revolusjon på Cuba. Den var retta mot fascisten Batista som var diktator på Cuba i 50-åra. Det var ein anti-imperialistisk,

nasjonal og demokratisk revolusjon.

Men Castro sin politikk i dag er alt anna enn progressiv, han fører ein svart politikk. Han har lagt Cuba i sosialimperialismen sine hender, han eksporterar soldatar til Afrika, til Angola og Afrikas Horn, for å slåss mot frigjørings soldatane i desse landa, for å sikre Sovjet innpass.

GAMLE DAMER OG GRAVIDE HØGST PÅ POENGSKALAEN

Det er stendig aukande interesse for spel i USA — og «flipper» er for lenge sidan gått av moten. Siste nytt er eit bilspel. Spelaren er bilfører og oppgåva er å køyre over flest muleg. Og du får poeng etter kva du køyrer over. Gamle damer og gravide ligg visstnok høgst på po-

engskalaen.

Ein freistnad på å dømme spelet ulovleg, fordi det har skadelege verknader på born og ungdom, vart avvist av ein domstol i Los Angeles.

Den rotne lukta frå USA vert berre sterkare og sterkare med åra.

TSJEKKOSLOVAKIA 10 ÅR UN

I Tsjekkoslovakia er den årlege jazzfestivalen i mai eit av dei viktigaste politiske arrangementa for ungdommen.

Det høyrest rart — og arrangementet er «politisk» på ein ganske annan måte enn t.d. Raud Ungdom sine sommarleirar. Men for folket i Tsjekkoslovakia finst det ikkje høve til å arrangere slikt, eller å diskutere politikk opent i det heile teke. Regimet i Tsjekkoslovakia tillet ingen demokratiske rettar, som ytringsfridom, organisasjonsfridom eller forsamlingsfridom. Det er Sovjet som trekker i trådane, etter å ha okkupert Tsjekkoslovakia i 10 år no.

Men gjennom ei veksande kulturrørsle gror det fram ein ny demokratisk og politisk opposisjon i Tsjekkoslovakia — og her er det ungdommen som går i brodden. Klassekampen hadde medarbeidarar i Tsjekkoslovakia i mai — og frå dei har Røde Garde fått denne reportasjen om jazzdagane og kulturlivet for ungdommen i Praha.

Fra den kjempemessige konsertsalen Lucerna Praha, som var fullsatt ne

PÅ JAZZ KONSERT I PRAHA

Vi er i eit forsamlingslokale i Praha, saman med omlag 600 ungdommar. Det er 16. mai 1978, det er opningsdagen for dei 6. «Jazzdagane i Praha».

Tsjekkoslovakisk ungdom meiner noko anna og meir med «jazz» enn vi er vant til heimafrå. Det femnar om nesten all musikken som er populær — rock, folkesong, visesong, og tradisjonell eller moderne jazz. Jazz-seksjonen i Musikkforbundet har over 3000 medlemmar, og dei gjev ut det einaste bladet i heile Tsjekkoslovakia som ikkje er sensurert på førehand av styresmaktene. For tusenvis av ungdommar i Tsjekkoslovakia er jazzdagane i Praha den største hendinga i året, og dei kjem ungdommar frå heile landet til hovudstaden gjennom dei 10 dagane dette står på.

Og publikum minner mykje om det ein kunne finne

på frikonsertar i Vesten for 8–10 år sidan. Ein del av protesthaldninga mange ungdommar har mot det strenge og udemokratiske styret går ut på å ta etter moter og «stil» som dei veit regimet ikkje likar. Difor er hårlengda jamt mykje lenger enn vanleg har vore i Noreg dei siste åra, og sjeldan har vi sett så mange grønn-sjaskate militærjakker og amerikanske «stars and stripes»-merke på kleda som her.

ÅRETS EINASTE OPP- TREDEN

Dei to første av jazzdagane var reserverte for amatør-rockegrupper. Sju grupper spela kvar av kveldane. Alle desse 14 gruppene, til saman 60–70 ungdommar, har musikken som sin store hobby. Dei skriv musikk sjølve, eller spelar kjende låter frå det internasjonale rock- eller jazzprogrammet. Men det

kvarteret kvar gruppe får disponere på jazzdagane, er den einaste sjansen dei ra i løpet av eit år til å spele for publikum. Det finst ingen andre tilbod eller sjanse til å opptre eller utfalde seg for ungdommane. For regimet likar slett ikkje den store interessa for dette — men er også redde for å gripe inn og forby det. Då ville protestane frå ungdommen verta meir rasan- de enn nokon gong. Difor tillet dei førebels dei 10 jazzdagane i året som ein mellomting — men ikkje det grann meir.

Men amatørgruppene er dyktige, dei. Og svært populære, stemninga stig til dei store høgder utover kvelden. Kor blomstrande og aktivt dette miljøet hadde vore dersom dei hadde fått den minste oppmunt- ring eller spelerom, kan ein levande tenke seg.

DER SOVJETISK OKKUPASJON

sten kvar dag under jazzdagene.

«VI ER IKKJE VELKOMNE ALLE STADER»

Innimellom musikken er det ymse filminnslag, og ei svært dyktig dansegruppe, leia av ein eldre, gråhåra mann som har vore kjent som ein av dei beste dansarane i Tsjekkoslovakia. Han haustar enorm applaus når han tek mikrofonen og seier til den fulle salen:

— Vi er svært glade for å være her. For vi har det nett som dykk — vi er heller ikkje velkomne alle stader...

Men flesteparten av konsertane går midt i Praha, i den kjempestore Lucerna, med plass til omlag 3000 tilhøyrarar. Det er ein intim og hyggjeleg konsertsal trass i storleiken. Det er losjar og benkerekker rundt heile salen i 3 etasjar, jamvel rett over hovudet på dei som opptrer. Og jamt over var her stapp fullt. Mange fann det sosiale miljøet og kjensla av fellesskap like viktig som sjølve musik-

ken, og sat og prata over eit glas appelsinsaft eller øl. Andre låg rett ut og heller halvsov i krokane. Alle gjorde som det passa dei og ingen brydde seg med det — berre det er ei kjensle folk flest i denne politistaten sjeldan kjenner.

IRONI

Folke- og visesongarane er svært populære. Det er ikkje opne politiske budskap eller protestsongar, slik vi kjenner det frå vårt eige land. I så fall ville det på flekken vorte sett ein stoggar for heile jazzfestivalen. Men visesongarane har utvikla ein teknikk med å seie ting utan å seie det beint fram. Med hint, symbolikk eller historiske parallellar fekk fleire av desse kunstnarane sagt ein del sanningsord. Og publikum sat ranke og hørde etter — og alle innslag med kritikk eller ironi vart lønna med stor latter og jubel.

POLITIKK ER FORBODE

Mange av dei som vankar i dette miljøet var un-

gar på 10 år eller mindre då okkupasjonen kom for 10 år sidan. Dei har sidan aldri fått sjansen til å utvikle noka sjølvstendig politisk meining — det er jo forbode å diskutere annan politikk enn den herskarane står for! Samstundes er herskarane svært upopulære i folket, og okkupantmakta Sovjet er intenst hata.

Til no har «ungdomsopprøret» i Tsjekkoslovakia teke seg slike utslag som opprør i musikk, mote, ut-sjånad og slikt. Men smått om senn har også dei politiske diskusjonane funne vegen til delar av dette ungdomsmiljøet. Fleire og fleire forstår kvifor det er så jævlege tilhøve for dei, og at dei sjølve må slåst for å få det betre. Det manglar ikkje mot eller kamplyst — men til no har det mangla analyse og klåre mål for kampen. Det er enno langt fram, men i det levande og aktive miljøet kring jazzdagane i Praha skjer det saker og ting som bør få dei gamle tyrannane i landet til å skjelve i dressbuksene.

21. AUGUST

Og til slutt: Vi fortalde til mange vi møtte at vi plar demonstrere mot den sovjetiske okkupasjonen kvar 21. august. Mange hadde aldri høyrte om det før (det står ikkje i Praha-avisene, om nokon trudde det), og vart svært glade. Hugs på det i tida fram til 21. august. I det okkuperte Tsjekkoslovakia får berre dei som støttar okkupasjonen lov til å syne det. Det er ikkje mange. Leiarane for opposisjonen vert truleg fengsla på 10-årsdagen, for at det ikkje skal verta noko «bråk». Skulle vi ikkje gjedesse og den undertrykte ungdommen i Tsjekkoslovakia eit kraftig handslag 21. august, som syner at vi følgjer nøye med og ønskjer dei alt godt?

Så stå på, kameratar — sommaren er stutt, og toga skal verta lange!

Denne jazzballett-gruppa opptredte på amatørkonserten. Den er leda av

en eldre, berømt, tsjekkisk danser, og var svært dyktig.

Visesangeren Tretchak har vært utsatt for «Yrkesforbud» i ett år, før han 17.

mai fikk medvirke på en konsert i Lucerna.

ALLE VEIT AT IVAN DRIKK,

men ikkje kor mykje. Vi fann at han/ho i gjennomsnitt drikk 53,5 liter brennevin i året, eller over 1 liter sprit i veka. Dette er meir enn ti gonger så mykje som noko anna land i verda.

Kvifor går Ivan på fyl-la? For å feire dei ypperlege leveforholda han har fått i Bresjnevs «sosiali-

stiske stat»?

Vi må innrømme at tala ovanfor nok ikkje er heilt korrekte i dag, dei er nemleg henta frå statistisk årsbok 1975. Vi kjøpte derfor statistisk årsbok frå i år for å sjå utviklinga. Der stod det: «oppgave mangler». Har Sovjet noko å skjule?

860 KRONER FOR SIGARETTAR?

Kan du tenkje deg at prisane stig så mykje at du må betale 860 kroner for ein 20-pakning sigarettar om tre år? Ikkje det? Så mykje har prisane steige i Chile sidan fascistkuppet i 1973 og fram til

1976. For å seie det korrekt: Konsumprisindeksen har stege frå 1976 prosent til 86 565 prosent.

Chilejuntaen sa dei måtte redde landet frå økonomisk ruin...

(Statistisk Årbok 1977)

F I A S K O

I mai arrangerte Kubavenner i Sverige ein støttekonsert for Kubafestivalen. På åpningskonserten var berre eit par hundre menneske møtt fram (sjå bilde) dette trass i eit kjempeoppbod av toppartistar. Ikkje nok med at publikum heldt seg vekke, den andre dagen konserten vara vart det lest opp eit protestskriv mot den kubanske støtta til militærregimet i Etiopia. 37 kjende kulturarbeidarar hadde skreve under denne protesten.

Arrangørane måtte også tilkalle politiet for å få fjerna eit femtital svenske og afrikanske demonstrantar som delte ut flygeblad. Og når representanten for den kubanske ambassaden i Sverige skulle tale, sprang ein flokk ungdomar fram til scena med ein transparent der det stod: «Sovjet og Kuba skal forlate Afrikas Horn».

Argentina etter VM

Fascistgeneralene i Argentina hadde et klart politisk siktemål med å arrangere VM. Deres mål var å dope det argentinske folket med fotball og å vinne økt sympati for fasciststaten sin i utlandet.

Vi var ikke i Argentina under VM, så vi kan vanskelig uttale oss om i hvor stor grad det argentinske folket er blitt dopa. I alle tilfeller tror vi ikke at gevinsten til fascistene skal bli for langvarig. Deres egen blodige undertrykkelse og skrikene fra alle torturerte og for-

svunne vil sørge for det.

I utlandet tror vi ikke at Argentina har klart å stå fram med en fin og demokratisk maske. Sjøl om en mann som Gleditsch i TV forsøker å glatte over, og påstår for hele Norge at Argentina ikke er så ille, og at vi nordmenn ikke forstår oss på forholdene i Sør-Amerika, så tror vi at de tauser mødrene som krever å få vite hvor det er blitt av deres forsvinnende barn, har brent seg inn i flere sinn enn propagandaen til Gleditsch for argentinsk fascisme.

Piratteatret på ungdommens side mot pampers og purk!

Pirat-teatret har spilt ferdig «Klart at allting kan forandres». I ett og et halvt år har de reist rundt på ungdomskubbene i Oslo med dette stykket som hovedsaklig handler om undertrykking av jenter. De har også besøkt Skepsholmsfestivalen i Sverige.

Nå er Pirat-teatret allerede i full gang med forberedelsene til et nytt stykke. Tema: Politivold.

— Pirat-teatret blei starta under EEC-kampen, men het den gangen Front-teatret, forteller Oda og Turid til Røde Garde. — I dag er vi 12 medlemmer — ei lita, fri teatergruppe som står på ungdommens side mot trakassering fra pampers og purk.

Noen av medlemmene i Pirat-teatret skal lede «teaterverkstedet» på kultursommerleiren til Rød Ungdom. Politivold vil bli et sentralt tema her også. Oda og Turid oppfordrer DEG til å komme på leiren!

denne grunnen legger vi så stor vekt på diskusjonene at vi alltid har med publikum etter forestillinga. Sånn får vi greie på hva som må forandres, og ikke minst hva som er aktuelle emner for det neste stykket vi skal sette opp.

— Hvilke saker er blitt tatt opp etter forestillingene?

— To saker har pekt seg ut — arbeidsløshet og politivold. Særlig politivold har stått sentralt i det siste. Sikkert både fordi vi har fått en stor bevegelse mot politivold og fordi stykket vårt har blitt atskillig skarpere i kantene mot snuten.

— Det forrige stykket deres — «Neste stasjon — Trivsels-toppen» — var også først og fremst beregna på ungdom. Har dere bare spilt ungdoms-stykker?

— Ja, og det kommer vi til å fortsette med i overskuelig framtid.

— Hvorfor det?

— Det er noe helt spesielt å spille teater på ungdomsklubber. Nesten overalt blir vi først møtt med sure miner, og mange ber oss pakke sammen før vi har begynt. Så fort vi er i gang er det som om salen er fylt med nye folk. Ungdommen viser seg å være oppmerksom sjøl og deltar mye mer aktivt enn en voksen forsamling. De hyler av latter og kommer med tilrop som viser at de er engasjert i det som skjer på scenen.

— Vi legger stor vekt på underholdninga — det skal være morsomt å se oss. Slik sprer vi politikk best, og ungdommen blir såvisst ikke akkurat foramlet med bra underholdning ellers.

— Men dere har spilt for voksne også?

— Ja, med bra respons, og ikke minst fordi vi har blitt oppfordra til det av ungdom som har sett oss. — Spill for foreldre våre også, og vis at vi ikke er pøbler!

— Dere er reine amatører alle sammen?

— Ja, vi har full jobb ved siden av alle sammen. Alt teaterarbeidet skjer på kveldstid, og det kan bli temmelig hardt, sier Oda og Turid. Og det forstår vi godt; Pirat-teatret lager absolutt alt sjøl — fra tekst og mu-

sikk til snekring av kulisser.

— Pirat-teatret er med andre ord ingen gullgrube?

— Nei, det skal være visst! 1 000 kroner pleier vi å ta, noen ganger må vi helt ned i 750 — for 12 personer! Klubbene sliter jo med elendig økonomi, så dette er ingen lett sak. Ofte har vi valget mellom å spille for ei helt uforsvarlig lav lønn eller ikke å spille i det hele tatt. En ting er sikkert: Vi kan ikke fortsette å bli underbetalt på denne måten.

— Slette fra kommunen?

— Kommunen subsidierte 10 forestillinger i fjor med til sammen 10 000 kroner. Men de stilte selvfølgelig betingelser. Av alle umulige steder krevde kommu-

nen at vi skulle spille på bibliotekene — som om det er der det kryr av ungdom! Akkurat mens de hardeste kampene pågikk mot det private borgervernet på Stovner i fjor høst, spilte vi for nesten tom sal i Stovner bibliotek! Fjorten dager seinere spilte vi for tjokk full sal og stor stemning på Vestli-klubben.

— Dere «ungdomsekspert» — hvordan har ungdommen det i Oslo?

— Vårt inntrykk er at de blir sett på som «unyttige» og derfor grovt underprioritert. Ungdommen blir rett og slett skammelig dårlig behandla. Men vi har kommet i kontakt med utrolig mye bra ungdom

med massevis av krefter, men som ikke helt veit hvilken vei de skal gå.

— Det er når vi møter all denne utmerkede ungdommen at vi blir forbanna over å tenke på at det kanskje er ett år til vi kommer tilbake. Hundrevis av progressive burde vanke i ungdomskubbene og sørge for at ungdommen bruker kreftene sine der vi trenger dem! En oppgave for Rød Ungdom, kanskje? slutter de to jentene fra Pirat-teatret — som ber om hjelp til stykket om politivold. De må ha kontakt med mye ungdom! Har du noe å fortelle om politivold, så kontakt: Ulf Breistrand, Knud Graahsgt. 8, tlf. 22 84 75.

— Dere har spilt «Klart at allting kan forandres» i halvannet år — det er lang tid for et aktuelt ungdomsstykke?

— Ja, men så har vi også gjort viktige forandringer underveis, forteller Oda. — Vi ble kritisert for at purken vår var for snill — noen kalte politimannen vår for «lensmann fra landet». Dette førte til at vi gjorde om hele sluttscena gjennom bl.a. å legge inn forholda på T-banen i byen.

— Så må du ikke glemme forandringene i abortscena, sier Turid. — I tråd med den aktuelle debatten la vi etter hvert hovedvekt i denne sekvensen på nemndene.

— Hvem hjalp dere med forandringene?

— Som alltid — publikum. Teatret vårt kunne ikke ha eksistert uten kritikk og hjelp fra dem som ser oss. Nettopp av

«BØGDALAGET» VISEGRUPPE FRA SONA OG HEGRA

rode garde
korrespondent

Vi traff dem på en øvingskveld i Hegra, ei grend i Stjørdalsdistriktet. De var i gang med å øve inn ei ny vise da vi kom. Den handla om hvem som styrer ei skute. Det er kanskje overraskende for noen at det er folk i forskjellige land og ikke skipperen som har styringen over skuta.

«Bøgdalaget» begynte å spille sammen i september -77. Og resultatet blei ei gruppe på 7 som kan være alvorlige når det trengs, men som ikke tviholder på lattermusklene.

At de er så mange som sju, hemmer ikke arbeidet, mener de. — Arti'ast e di no å spell når'n e mang i lag, sier de.

Dessuten får de utnytta stemmene til koring osv.

Sjøl om «Bøgdalaget» legger stor vekt på humor i visene sine, lar de ikke tek-

stene seile sin egen sjø. — Vi song itj bærre om blomster og vår, di nøtte itj, sier de.

Tekstene er knytta til ting som skjer, særlig i lokalmiljøet. I og med at de legger vekt på lokale tekster, så liker de også best å opptre i lokalmiljøet og ikke bare på storarrangementer. Folk liker da også musikken deres, så de får spille mye.

«Sangen om brua» er en sang om ei bru sondalingene har krevd å få i 50 år. Den er ikke kommet ennå. «Bøgdalaget» mener at vi må krev og slåss for den.

Enkelte reagerer over denne kravmentaliteten og kaller visene politiske.

— «Bøgdalaget» song om di som foregår roint oss, og da blir det politikk tå di, og di e da itj nå gæli di, sier Grethe.

Kulturen har stor betyd-

ning i kampen folk fører. Både kampen for brua i Sona og streiker. Når det synges om slike ting, skaper det diskusjon blant folk. Og det er bra, mener «Bøgdalaget».

Tekstene er stort sett laga av Ole Teodor, men de har også lånt noe fra andre grupper. Men det er ikke

slik at bare Ole Teodor sitt syn kommer fram. — Nei, da hadd'n blitt møtt med negative bølger på øvingan, sier Arne Fridthjof.

Ja, vi regner med å høre mer til «Bøgdalaget», og håper at andre var så heldige å høre dem i TV 3. juni eller på Nord Fosen arrangementet.

TOM ROBINSON: «Skremt over Cubas aktivitet i Afrika»

I begynnelsen av juni holdt Tom Robinson Band konsert i Göteborg. I en samtale med Aftenpostens Tor Marcussen etter konserten, sa Tom Robinson bl.a.: «Jeg er skremt over Cubas aktivitet i Afrika for tiden og vet at både Cuba og Sovjet er land med sterk undertrykkelse. Jeg kunne imidlertid godt tenke meg å spille i Cuba og samtidig spørre hvorfor undertrykkelsen av f.eks. homofile er langt større der enn her. Jeg ville på den andre siden også gjerne spille i Sør-Afrika, for svarte og hvite og spørre hvorfor rasediskrimineringa blir godtatt der.»

På spørsmål om hvor mye han kan utrette som politisk rockemusiker, svarer Robinson at det

nok ikke er så mye, men at han mener å ha utrettet noe i kampen mot National Front. «Et godt eksempel på hva vi kan utrette, er den konserten Rock Against Racism arrangerte 30. april i år. Der samlet vi, sammen med noen andre rockegrupper, 80 000 mennesker til en demonstrasjon og konsert mot National Front. Det var faktisk noe enestående innen engelsk rock. Og kampen mot National Front er halvveis vunnet. De er på vei tilbake i London. Jeg er stolt over å ha vært med på det,» avslutter Tom Robinson til Tor Marcussen.

Tom Robinson Band har nettopp utgitt en utmerka LP på EMI, «Power in the darkness».

Jazzmusikeren Jon Balke forteller til Røde Garde:

Jon Balke er stadig i begynnelsen av 20-åra, men har som pianist allerede rukket å bli en av våre etablerte jazzmusikere — dvs. han er en av de få (altfor få!) nordmenn som har økonomisk mulighet til å leve av hovedsaklig å spille jazz. — Den første kontakten med jazz fikk jeg i noen kjellerstuer i Asker

der jeg blant andre traff Brynjulf Blix og Pål Thorstensen, sier han. Da jeg flytta til byen var jeg så heldig å ha ei kjellerstue til disposisjon der også. Broren min, Erik, og jeg traff Jon Ebersson — UNIS oppstod og etter hvert også den første varianten av Moose Loose. — Den første betalte jobben hadde jeg i

1973 og året etter etter fikk jeg tilbud om å spille med Arild Andersen. Dette ga meg mulighet til å slutte jobben på lageret hos Arne Bendiksen. Etter det har jeg spilt i en masse band — for tida med E'Olen og KRABØL pluss at jeg holder på å starte et akustisk band med Jon Ebersson.

India

Amerikanske luksushotell og telt av striesekker om hverandre

I februar var Jon på turne i India sammen med Karin Krog, Espen Rud og Bjørn Alterhaug. — Musikalsk utbytte, sier

Jon Balke til Røde Garde, men India er såvisst ikke noe paradys!

— Hvordan kom denne Østen-turen i stand, Jon?

— Karin har jobba med en del indiske musikanter tidligere. Da hun ble invitert, raste hun straks på UD, SAS og overalt for å skrape sammen stål til reisa for seg sjøl og norske musikere som hun ville ha med seg.

— Det var ingen helt vanlig konsertturne?

— Det var ingen helt vanlig konsertturne?

— Nei, det var lagt opp som et «festival» mellom indisk musikk og jazz». Dessverre viste det seg at arrangementet ikke helt svarte til invitasjonsopp- legget. Vi ble lovt kurser og seminarer om indisk musikk i festivalregi — dette så vi aldri noe til. Men indisk musikk fikk vi likevel anledning til å høre på festivalens morgenkonserter. Jeg tok kontakt med en del av de indiske musikerne på egen hånd og lærte masse av dem.

— Var dere et trekkplaster på festivalen?

— Nei, ikke egentlig. Karin trekker nok en del folk, men de store på festivalen var amerikanerne — Sonny Rollins, Clark Terry og Don Ellis.

— Hvem arrangerte festivalen?

— I Bombay var det velstående forretningsfolk — hele arrangementet bar tydelig preg av at dette var «business». F.eks. tror jeg inngangspenga var 40 rupies pr. kveld. Til sammenligning tjente en kelner

jeg prata med 90 rupies i måneden!

— Hvordan bodde dere?

— Vi var innlosjert privat, mens amerikanerne bodde på et flott turisthotell. Betingelsen for dette var imidlertid at noen av gruppene spilte gratis på hotellet. Nå viste det seg at akkurat vi gjennom en spesiell klausul i kontrakten hadde forpliktet oss til dette noe spesielle oppdraget. Publikum — hvis vi kan bruke det uttrykket — bestod av søkk- rike amerikanere og japanere som betalte 80 rupies for «Mid- dag med Karin Krog»!

— Hvilket inntrykk fikk du av landet?

— India er et land med enorme klasseforskjeller og fullt av grelle kontraster. Vi tok f.eks. ei lang reise gjennom et frodig jordbruksdistrikt en dag. Om- trent halvparten av jorda lå brakk — og dette i et land hvor millioner sulter! Det så rett og slett ikke ut som de har noe jord- bruksprogram. På den andre si- da så vi da digre amerikanske hotellkjeder. Et steinkast borte dukka det så plutselig opp igjen boligfelt der «husene» var telt av striesekker.

— Jeg må fortelle en episode fra hotellet i Delhi. Vi fikk nemlig være vitne til en briefing av kel- nerne på kjøkkenet. Militær opp- stilling på rekke og rad — her skulle det reises. Saka var at det hadde kommet hovmesteren for øre at en av kelnerne hadde kla- ga over arbeidsforholda sine til

en kamerat. Og slikt måtte ikke forekomme. «Har dere noe å ut- sette på hotellet, er det en som skal vite det — meg!» Det endte med at kelneren som hadde slengt med leppa måtte unn- skyld seg overfor hove- mesteren!

— Fikk du noe inntrykk av det politiske livet i India?

— Vi var der akkurat før val- get, og det så ut til å være et yrende politisk liv. Men hvordan kan det være demokrati for folk som opplever hver dag som en kamp for å skaffe et absolutt minimum av mat og grønnsaker, som ikke kan lese, som ikke kan skrive? Mitt inntrykk er at India er et demokrati kun for folk som har en posisjon å for- syre — for overklassen.

— Er det hardt å være proff jazzmusiker i Norge?

Jon tenner ei ny pipe — til- synelatende tilfeldig valgt blant det dusinet han har liggende for- an seg, skjenker seg en ny kopp te og lener seg godt tilbake før han fortsetter.

— Det er så opp og ned. I en- kelte perioder kan en tjene mye, ha mange jobber. Til andre tider kan det være smått stell. Alle jobber må vi fikse sjøl — henge på telefon, melde oss inter- esserte overfor eventuelle arrangører, ordne det praktiske med turneer osv. Det tilhører så desidert unntaka om jeg kom- mer til dekk bord, som f.eks. da jeg dro rundt for Rikskonsertene sammen med Lars Klevstrand.

— På den andre sida så vi digre amerikanske hotellkjeder. Et steinkast borte dukka det så plutselig opp boligfelt der "husene" var telt av striesekker.

Vanligvis er arrangørene av konserter og turneer reine idea- lister. Ofte er det gymnasiaster som har satsa sparepenga sine. Under slike forhold er det ikke alltid like lett å stå på harde lønnskrav!

— Du har vært med i en del po- litiske sammenhenger den siste

tida. Du spilte på den store olje- konserten i Oslo, og du er med på den siste plata til Lars Klev- strand. Har du spesielle politi- ske hensikter med musikken din?

— Nei, jeg tror ikke det er rik- tig å si det. Når jeg spilte på olje- konserten, satt jeg ikke og ten- te på den fæla olja i Nordsjøen for å få den rette «inspira- sjonen». Jeg spilte der rett og slett fordi jeg støtter kampen mot den uansvarlige oljeut- vinninga myndighetene står for i dag. Heller ikke med Lars jobba vi spesielt med tanke på å få mu- sikken til politisk å stemme overens med tekstene. Vi hadde mer som mål å finne fram til musikk som «satt» til tekstene. I denne sammenhengen var for- øvrig tekstene absolutt over- ordna. Kanskje kom musikken noen ganger i veien likevel?

— Noen sier jazz er «freake- musikk», andre påstår det er opprørsmusikk. Hva mener du?

— Det er vanskelig å kategori- sere. Visse typer jazzmusikk er vanskelig tilgjengelig og kan al- dri oppnå noe stort publikum. Et av de banda jeg jobber med nå — E'Olen — er eksempel på det motsatte. Vi jobber med afri- kansk musikk som tromme- slageren vår fra Gambia har med seg. Jeg tror dette absolutt er en musikkform de aller fleste tar til seg øyeblikkelig.

— Men «opprørsmusikk»?

— Jeg kjenner jo til folk i Sta- tene som har et bevisst politisk forhold til musikken sin. Men fordi jeg aldri har kunnet godta tesa «all musikk har klasse- karakter» på instrumental- musikk, mener jeg dette først og fremst kommer til uttrykk på det som står på platecoveret og det de sier — og sjølsagt i hvilke sammenhenger de spiller, hvil- ke arrangementer de er med på, slutter Jon Balke — en arbeids- som og dyktig musiker med «framtida for seg», som det he- ter. Det skal bli interessant å føl- ge han i åra som kommer.

Til dere som har en sjans: Ta en tur og hør på E'Olen! Det er artig og lett tilgjengelig jazz- musikk. Club 7's annonser er nok den letteste innfallsporten til denne gruppa.

Harald Heide Steen jr.

Velkommen til en god latter! Harald Heide Steen jr. er ute med LP- plate. De største innslaga hans fra «Etter Dagsre- vyen» pluss litt til er sam- la på den. Vi møter den russiske u-båtkapteinen som er på fisketur innafor den norske grensa med- bringende russisk vodka og balalaikaorkester, den norske FN-soldaten i to versjoner, teaterlederen og kordirigenten, skipsre- deren som brenner sin Sa- gaffatt i «protest mot unødvendige restriksjo- ner» og selvfølgelig den uforglemmelige overle- gen som arbeider på et sjukehus med «utvidet re- servasjonsrett» der de ik- ke tar imot ekle, uesteti- ske pasienter — med klar brodd til hyklene i «Ak- sjon mot selvbestemt abort».

«Vi må forklare pasien- ten at ... nå skal De høre. Se på vorten Deres. Den er ikke pen. Se på den. Ville De ha — eh — tatt fingerne borti den? Ville De ha arbeidet med denne vorten som et voksent menneske i deres ar ... Ville De gjort det? Så sier han: Nei, jeg innrømmer at det ser vemmelig ut, sier han. Javel, sier vi. Da må vi dessverre si at vi reserverer oss overfor Deres tilfelle. Vi kan ikke behandle Dem, og det for- står De sikkert. Og det forstår pasienten som regel av seg selv, da efter- på.»

Barne-TVs Trond Wig- go Torgersen gjør en ufor- lignelig innsats som in- tervjuer — bare det å hol- de seg alvorlig er en pre- stasjon.

Foto: Fotogjengen, Studenteramfunnet, Trondheim

HOS 179. DIVISJON AV FOLKETS FRIGJØRINGSHÆR

Noen kilometer utafor byen Nanking holder den 179. divisjonen av Folkets Frigjøringshær til. Vi skulle være hærens gjester en hel dag, prate med soldater og offiserer og se forskjellige sider av livet i en kinesisk militærleir. På veien ut dit så vi mange soldater i arbeid på markene. I Kina er soldatene ikke bare soldater, de hjelper til i arbeidet i området rundt, hjelper bøndene med innhøstinga osv. På den måten er den kinesiske soldaten hele tida i nær kontakt med det folket han skal forsvare.

Vel framme blei vi ønska velkommen av den politiske kommissæren for divisjonen. Politisk kommissær? Ja, det finnes i Kina, men ikke i Norge. I enhver avdeling av frigjøringshæren finnes både offiserer og en politisk kommissær. For i Kina er det politikken som styrer geværet og ikke omvendt. Folkets Frigjøringshær blei oppretta av kinesiske bønder og arbeidere under ledelse av kommunistpartiet for å frigjøre landet og for å gjennomføre revolusjonen.

Det viktigste for en soldat er å være bevisst *hvem* han skal forsvare. Derfor har hæren i Kina systemet med politiske kommissærer, derfor kommer ofte arbeiderveteraner og forteller om forholda i Kina før revolusjonen, derfor deltar soldatene i vanlig arbeid utafor forlegninga.

ÆRERIK HISTORIE

Vi blir fortalt at den 179. divisjonen egentlig blei organisert av 3 partisaner vinteren 1937. Den deltok i motstandskrigen mot Japan, i frigjøringskrigen i 1945–49, og i Korea-krigen. Til sammen har den deltatt i mer enn 600 slag og felttog, og tilintetgjort ca 80 000 fiender. I en utstilling i leiren får vi se glimt av divisjonens historie, vi får se modeller av åssen viktige slag er utkjempa. Bl.a. grov de en gang over 100 m lange tunneler med bl.a. matfatene sine for å sprengte høl i bymuren som Kuomintang holdt. Til denne utstillinga kommer soldatene ofte for å lære om divisjonens ærerike historie.

OFFISERSKONENE DRIVER FABRIKK

Vi blei vist rundt i leiren, og kom bl.a. til en fabrikk som var drevet av kvinner.

Det viste seg at de var gift med de høyere offiserene. Men ingen privilegier der i gården, nei! Kvinnen hadde sjøl tatt initiativet til å organisere en fabrikk der de lagde mat av soya, og medisiner. På den måten ga de sitt viktige bidrag til at hæren skulle være mest mulig sjølbærga og ikke til byrde for folket.

FORHOLDET OFFISER – MENIG

I soldatenes fritidsrom var det rolig, avslappa stemning. Ingen kjefing og smelting fra offiserene som i norske leire. Vi lurte på hvor offiserene blei av, men det viste seg at vi knapt kunne se forskjell på dem og soldatene. De sprada ikke rundt med vinkler og striper mens de hylte kommandorop i nord og sør, nei, de hadde samme uniform som soldatene – bare med ei ekstra lomme i jakka. Det var umulig å se hvilken grad en offiser hadde – det legges vekt på at offiserene ikke skal skille seg fra soldatene.

Etter en kort landskamp i bordtennis som vi tapte med glans, tok vi en kikk på veggavstavlene. Tre tavler på veggene var uttrykk for det

det ikke forbudt å diskutere politikk. Tvert om, politikk og diskusjoner tar omtrent en fjerdedel av tjenestetida. Vi nevnte at det legges stor vekt på at den kinesiske soldaten skal være bevisst om *hvem* han slåss for, han skal tjene folket. Mye tid blir brukt til å lære om historia til revolusjonen i Kina, om de politiske kampene etter revolusjonen, og til å studere formann Maos verker. Men det politiske demokrati er mer enn det. Hver måned holdes møter i kompaniet. Kompanisjefen skal gi rapport om arbeidet, og dette blir diskutert. Hvert lag har møte en gang i uka der også offiserene deltar for å høre på hva den vanlige soldat mener, få kritikk dersom noen har noe å utsette på arbeidet, og laget skal diskutere sine erfaringer og åssen det har løst oppgavene sine. Det legges stor vekt på å få fram kritikk, og den som har gjort brudd på prinsippene må svare for seg og gjøre sjølkritikk. Straff brukes i svært liten grad og bare for alvorlige disiplinbrudd. De fleste sakene løses gjennom kritikk og diskusjon. Dersom ledende personell bryter mot prinsippene, har underordna rett til å rapportere direkte til nivået over den det gjelder.

MILITÆRT DEMOKRATI

For det andre, militært demokrati. I Folkets Frigjøringshær er det ikke offiserene som tar militære avgjørelser aleine, heller ikke i en krigssituasjon. Soldater og offiserer diskuterer oppdragene sammen. I Kina

Soldatene fra Folkets Frigjøringshær er virkelig folkets soldater. Her arbeider offiserer og menige fra «Tashan heroiske regimet» på markene sammen med bøndene i folkekommunen.

Røde Garde i Kina

Dette er den andre artikkelen fra delegasjonen fra Rød Ungdom som besøkte Kina i april–mai i år. Den første sto i Røde Garde nr. 6 i år og handla om et kvinnelig borelag på oljefeltet Shengli.

som blir kalt «demokratiet på de tre hovedområdene», dvs. politisk, militært og økonomisk demokrati.

POLITISK DEMOKRATI

I kinesiske militærleire er

sier de at kollektiv styrke og enhet er viktig for å slå fienden. Sjølsagt må alle følge disiplinen, men disiplinen kan bare bli god dersom den er bevisst og frivillig. Derfor må også de militære oppgavene diskuteres, kadaverdisiplin er udugelig i en folkehær.

ØKONOMISK DEMOKRATI

For det tredje er det demokrati på det økonomiske området. Soldatene skal vite åssen pengene skal brukes, og de ansvarlige må jevnlig legge fram regnskap som alle har rett til å kontrollere og diskutere. Regnskapet for siste måned hang i fritids-

rommet til soldatene. Dette skal hindre korrupsjon og sløsing, og f.eks. så deltar soldater på omgang i kokkelaget for å unngå sløsing og sikre at dagliglivet til soldatene blir bedre.

MANGE VIL INN I HÆREN

Det er stor søkning til Folkets Frigjøringshær, og bare en liten del av de som søker blir tatt opp. Det legges først og fremst vekt på politisk holdning og god fysikk. Jenter er ikke med som soldater i hæren, men er med som helsepersonell og i administrasjonen. Men i den frivillige militsen på arbeidsplasser og i boligstrøk deltar jentene på lik linje med guttene.

At den kinesiske soldaten kan jobben sin fikk vi vist på en oppvisning like utafor leirområdet. Vi så sperreild der en fiende ikke ville hatt sjans, vi så skyting på 100 og 200 meters hold med en fabelaktig treffsikkerhet. Vi så minelegging og bajonettkamper. Stakkars den som

prøver å angripe Folkets Kina!

«KINA VIL ALDRI BLI EN SUPERMAKT»

«Kina vil aldri bli en supermakt, aldri søke hegemoni.» Folkets Frigjøringshær er bygd for å forsvare det sosialistiske Kina, og ikke for å kue noe annet folk. Sovjet, Cuba og USA har titusener av soldater i andre land, hundretalls baser på fremmed jord. Kina har ingen, det strir helt mot Kinas prinsipper. Kina har ikke atomraketter retta inn på all verdens kontinenter. Sjøl om hæren er sterk, driver den ikke aggresjon mot andre. Men det betyr ikke at Kina ikke støtter andre som fører frigjøringskrig, tvert om. Kina støtter folk over hele verden som vil frigjøre seg, men i motsetning til Sovjet som er kan-skje verdens største våpenhandler, så selger ikke Kina våpen, de gir bort. De vil ikke tjene penger på at andre folk frigjør seg. Kina gir virkelig støtte og prøver ikke å diktere andre.

MODERNISERING AV HÆREN

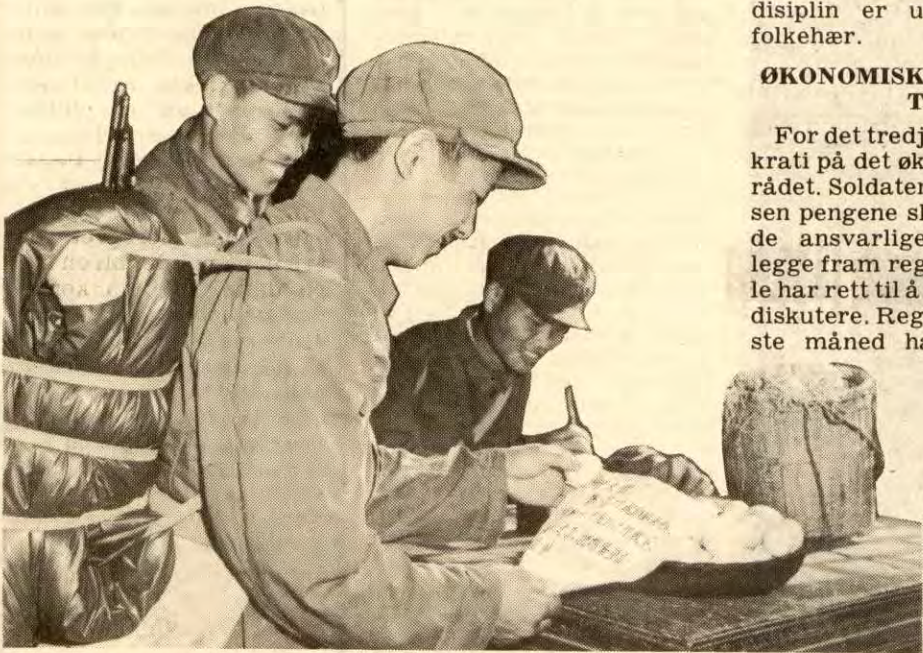
«Vi må yte større bidrag til menneskeheten, større bidrag til verdensrevolusjonen,» sa kameratene i frigjøringshæren. Nå betyr det først og fremst å modernisere hæren, gjøre den bedre i

stand til å forsvare Kina. Det betyr bl.a. at den må skaffe mer moderne våpen. «Firerbanden» forhindra at hæren forbedra våpnene sine for å bli bedre i stand til å forsvare seg mot nye, avanserte våpen.

Å FORSVARE KINA ER Å FORSVARE VERDENSREVOLUSJONEN

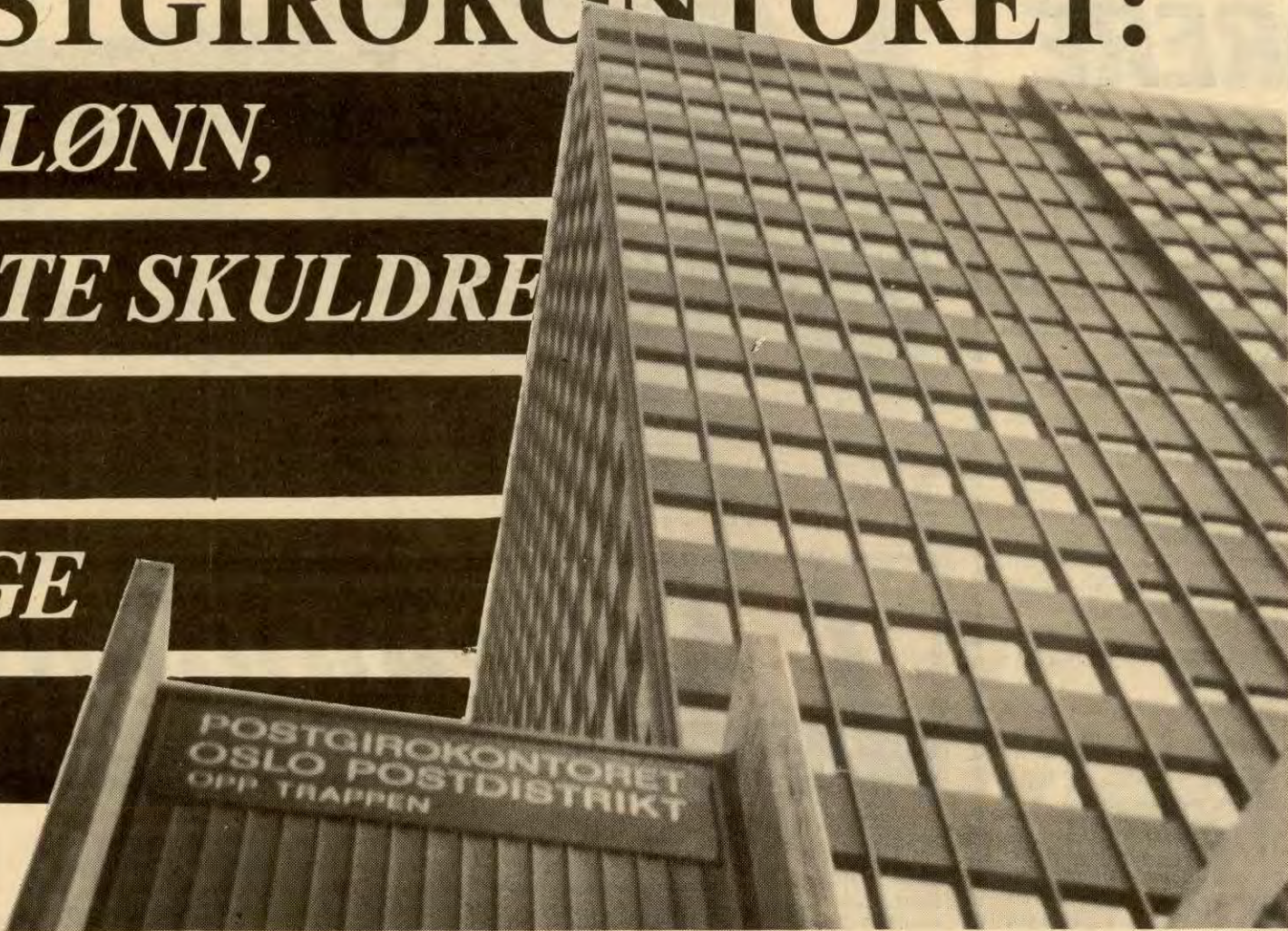
At Kina skaffer seg bedre våpen har ingenting med krigshissing å gjøre. Men Kina veit godt at det står mellom 1 og 2 millioner russere oppmarsjert mot grensa deres, at Bresjnev har atomraketter klare mot hver eneste kinesisk by, de veit godt at mange har lyst til å knuse det sosialistiske Kina og at supermaktene USA og Sovjet truer med å starte en ny verdenskrig. Hvem er da tjent med en svak kinesisk hær? Ingen andre enn supermaktene sjøl.

Kinas folk og verdens folk er tjent med en hær som kan slå igjen så det svir hvis Kina blir angrepet, en hær som kan rette harde slag mot supermaktene hvis de angriper Kina og starter en ny verdenskrig. Kinas hær står på folkene sin side, og den som prøver seg på Kina vil ha gjort sitt livs tabbe. Det kan vi skrive under på etter å ha sett soldatene fra den 179. divisjonen i aksjon.

Soldater fra «Tashan heroiske regimet»

1400 JENTER PÅ POSTGIROKONTORET: DÅRLIG LØNN, ØDELAGTE SKULDRE OG ELENDIGE HYBLER

På postgirokontoret i Oslo jobber 1.400 kvinner og 100 menn. Dette er en statsbedrift, men ingen skal innbille seg at de som arbeider der har det bedre av den grunn. Anne, Liv og Mette

kan fortelle om utbytting og trakassering fullt på høyde med en hver privat bedrift.

Det 18 etasjer høye bygget der postgiroen holder til i Oslo sentrum

— Hva kommer det av at det bare er jenter på giroen?
Anne: Det er 4-5 gutter også, men personalkontoret fraråder gutter å begynne fordi «miljøet er så jentete». Det er en typisk kvinnearbeidsplass.
Liv: Ja, lønna mi har steget 100 kr. brutto etter tre år. Det er til å flire av. Ikke har vi fått den barnehagen som var planlagt på taket av lavbygget heller. Det skulle settes opp en Moelven brakke, plantes trær og gress og selvsagt settes opp høyt gjerde rundt.
Anne: Om du får unge må du slutte eller skaffe deg pass av ungen selv. Det er ikke lett i Oslo.

10 TIMERS DAG MANDAG

— Hvordan jobber dere?
Mette: Arbeidstiden er forskjellig på huset. På dataavdelingen har de to-skift. Om maskinene klikker eller det er mye å gjøre, må de jobbe overtid til 12 om natten eller helt til tidlig om morgenen.
Anne: Ellers er det fra 0800-1500 i en uke og to uker med 0830-1530. Uten om mandagen, da jobber vi i 10 timer fra 0800 til 1730. Da må jo lørdagsposten tas også..

Liv: I vinter var det krise og alle måtte jobbe overtid. Personalkontoret ansetter ikke nok folk. Det var alt for mye å gjøre. Vet du hva, de kom med brus og kringle til oss 2-3 ganger i løpet av et par uker i vinter. Antakelig for å vise at de tenkte på oss. Frekt hva! Vi skulle visstnok bukke og takke og være glade for omsorgen deres, mens de ikke ansetter flere så forholdene kan bli bedre.
Mette: Hvordan vi jobber — vi jobber så vi blir stive i både nakke og skuldre. Vi sitter jo hele tiden og gjør de samme bevegelsene. Mange blir sykmeldt i lange perioder på grunn av det.

LEGEATTEST ETTER EN DAG

— Hva sier bedriften om du er mye borte fra jobben?
Anne: Eneste måte for å få særlig opprykk i lønna er å avansere. Og da gjelder det å ikke ha mange forsovelser eller mange eller lange sykefravær i kartoteket.
Liv: Hos oss gjelder ikke regelen om å ikke måtte gå til lege før etter tre dager. Nei da, er du syk på fredag eller mandag, må du ha legeattest. Og er du ofte syk, så inndras gjerne muligheten

til å være syk de andre uke-dagene uten legeattest.
Mette: Vi må stemple også, inn om morgenen og ut om kvelden. Om du har kommet et minutt for seint på jobb — dvs. fram til stemplingsuret — så blir du ropt opp over callingen og må inn for å forklare hvorfor du har forsovet deg. Slike «forsovelser» settes også opp i kartoteket.
Anne: Du må skrive at miljøet på jobben er fint. Jentene holder godt sammen både i og etter arbeidstid. Det er for mange eneste grunnen til at de fortsetter her.

ELENDIGE HYBLER

— Alle dere har en annen dialekt enn Oslo — er det mange innflyttere av dere?
Liv: Ja, de fleste kommer utenbys fra, og derfor har få noe sted å bo. Giroen leier to hus i Deichmannsgt., der vi kan leie rom.
Mette: Det er flest tomannsrom, du blir vilkårlig plassert sammen med en annen. Rommene er på 12m². 20 personer deler ett kjøleskap, en komfyr, en dusj og to doer. Ingen luksus med andre ord. I over et halvt år var en dusj ødelagt og det ble ikke gjort noen ting før fagforeningen ble koblet inn.

RASISTISKE REGLER

Anne: Du betaler 400 kr. pr. seng og har ikke lov å ha besøk etter kl. 2300. Alkohol er ikke lov å nyte inne på rommene. Med andre ord, de behandler deg som om du var en drittunge. Det er to blokker med 4 etasjer, 20 i hver etasje. Og en vaskemaskin på hele komplekset.
Liv: Litt latterlig er det jo at de bobler ut dørklokkene mellom 2300 og 1000 — da skal ingen kunne få kontakt med noen utenifra. Vaktmesteren skal holde orden på klosettene og gangen — men noen steder er det så fært og stygt at han ikke kan ha vært å sett der på mange måneder. Han har også nøkkel til alle rommene og noen har blitt oppringt på jobben fordi det ikke er ryddig nok på rommet.
Anne: Rasisme driver de også med. Det er ikke tillatt for mørkhudete fremmedarbeidere å sette sin fot innenfor hybelhuset.

PASSIV FAGFORENING

— Hva gjør fagforeningen med dette?
Anne: Ikke stort. De sier at

hybelhuset er midlertidig og gjør ingen ting for å rette opp problemene de som bor der har.

Det er en «gul» forening som meldte seg ut av LO fordi LO var for radikalt for dem. Foreningen har mange medlemmer men gjør ingen ting for å aktivisere medlemmene. På et møte nylig var det 17 tilstede av 1.200 medlemmer. Til det møtet kom det opp forslag til lønnsøkning, kravet var at vi skulle ha samme lønn som bude- ne. Nesten alle stemte imot forslaget om lønnsøkning. Noen hadde spurt en av de aktive støttene til styret om hvorfor hun hadde stemt imot kravet. Hun svarte at hun ikke kunne stemme for noe som «disse AKP'erne» stemte for — samme hva det gjaldt.
Liv: Det er mange ting som må rettes opp på giroen. Det kan bare gjøres om mange blir aktive til å kjempe for bedre hybeltilbud, bedre lønn, barnehage på lavbygget og alle de andre tingene vi murrer inne med. Vi må gå på fagforeningsmøtene og forandre den til en aktiv forkjemper for våre krav.

Send inn en haug med gode historier fra skolen, stedet du bor eller jobben til denne spalta. Vi kan love at det vil komme med i avisa til glede for alle andre.

DET RULLENDE GALEHUS I OSLO BY

Det er mange bedriftsledere som klager over slapphet og mangel på disiplin i arbeidslivet for tida. De synes arbeiderne er blitt oppsetsige og frekke. Før i tiden da fantes det orden og disiplin! Orden og disiplin ja, det skal være sikkert og visst det. Gamlekara på Holmenkolbanen i Oslo kan fortelle at det for mange herrens år siden var en overkontrollør på banen som var tidligere rittmester i det militære. Det var gutten sin til å holde orden i rekkene det ... Om morran i vognhallen inspiserte han betjeningen. Var skoa upussa eller uniformen uten press, var det rett hjem for å rette opp skandalen, med trekk i lønna for tida du var borte.

Det er bare litt over et år siden stasjonkontrolløren ved Grefsen stasjon (byttikken) faktisk sto opp samtidig med betjeningen og stilte opp i vognhallen tidlig om morran. Riktig nok ikke for å gå foran med et godt eksempel og vise at også kontrollører kan stå opp klokka halv tre ... Det mannen gjorde var å sjekke at alle hadde med seg uniformslua, og sende hjem de som ikke hadde den med, sjølsagt med trekk i lønna!!!

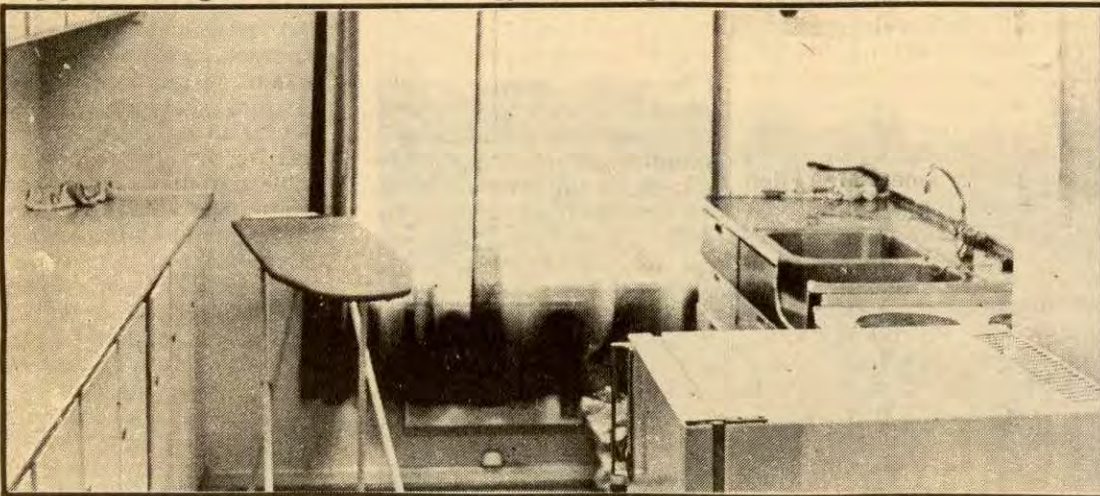
Visste du forresten at betjeninga i Oslo Sporveier, Oslos eneste rullende galehus, er pliktige til å ha på seg uniformslua når de går til og fra trikken, altså til og fra jobb, men at de kan ta lua av så snart de kommer på vogna og begynner å jobbe?

Han ble forresten temmelig gæern den vognforen- ren som ble ringt opp tidlig søndags morgen av en overordnet og fortalt at han hadde forsovet seg. Stakkar'n hadde vært ute seint og hatt en livlig lørdagskveld. Klokka kvart over sju ringer det en gjøk og spør: Er det hos Hansen? Joa, det var det. Er det 50987 jeg snakker med? Jo, ja, det stemmer det og.

Du har forsovet deg igjen, nå må det bli en slutt på dette, se til å komme deg på jobb ... brøler den stjerneprydete apekatten i den andre enden av ledningen. Men saka var jo den, at 50987 Hansen hadde ferie, og ikke skulle på jobb igjen for mandagen.

Sjel sa han at det som terget ham mest var at han hadde vært for trøtt og fyllesjuk til å kjefte igjen.

Hilsen fra Sporveisfaen

På dette kjøkkenet skal 20 jenter lage middag.

TIPS FOR VANDRERE

Opplysninger om:

— Utstyr som trengs
— Hytter: Priser og åpningstider
— Merkede ruter og gangtid på rutene
— og ellers det meste du måtte lure på
får du vite av DEN NORSKE TURISTFORENING, Stortingsgata 28, Oslo 1. Tlf. (02) 33 42 90 eller hos lokale turlag.

Det lønner seg å snakke med turlaget før du drar.

Det er mange muligheter

Vil du treffe ungdom, se kjente og berømte naturperler, gå godt merkede og sikre løyper og finne tett med hytter — da bør du velge et av de vanlige tuområdene som turlaget anbefaler.

Turmulighetene er langt større enn områdene hvor det er bygd hytter. Store deler av våre fjell er nesten ikke brukt av vandrere. Og mange skoger og daler må gjenoppdages. Det er mang en naturperle du kan finne her også. Vil du oppleve noe utenom det vanlige, så bruk fantasien når du planlegger.

Prisen

på hyttene kan bli dyr for mange: Ca. 20 kroner for overnatting og 60–70 kroner for maten pr. døgn for medlemmer på Turistforeningens hytter er vanlig. Dyrere for ikke-medlemmer og på private hytter.

Det er to måter å få turen billigere på: Ta med telt og/eller maten.

Telling er tillatt overallt i utmark, bare du legger deg minst 150 meter fra våningshus.

Et rødspritapparat og litt mat i sekken kan du spare inn mere på, selv om det er forbudt å lage mat på rommet.

Du får stort sett ikke kjøpt proviant på betjente hytter. Men på selvbetjeningshyttene går det an å få fylt opp sekken.

Plaster, skopuss og impregnering

betyr mye for trivselen på tur.

Plastrer du beina på forhånd (med plaster uten gasbind) får plasteret gnagsår istedenfor beina dine.

Hvis du smører inn støvlene med Schanckes lærimpregnering før du drar og pusser støvlene hver dag, slipper du å gå våt på beina hele turen.

En uimpregneret anorakk hjelper like mye mot regn som en helsetrøye. Du får kjøpt impregnering som du har i vannet som du skyller opp vindtøyet i. Det holder deg tørr. Spray-impregnering er dyrt og dårlig.

Se på loftet hos bestefar før du går og kjøper fjellutstyr i dyre dommer. Hans gamle grå anorakk er som regel mye bedre enn EPA-anorakkene av kunststoffer du får i dag. Og en moderne skikkelig bomulls-anorakk koster 600–700 kroner.

I det hele er bestefars utstyr oftest solid og varmt — laget for norske fjell. Ta vare på det — og bruk det.

Ellers ved innkjøp: Kjøp ekte — ull, bomull og lær, og kjøp det stort og langt nok. Plass til sokker i støvlene, og ikke noen sprekk i korsryggen.

Turmat for vandrere

Tenk gjennom 3 ting: VEKTEN — du skal bære på den mange mil.

TILBEREDNINGEN — du har ikke 4 plater med, og skal kanskje bære på brenselet SMAKEN — det går an å bli lei suppe og knekkebrød.

VEKTEN får du først og fremst ned ved IKKE Å BÆRE PÅ VANN. Hermetikk er som oftest 2/3 vann og 1/3 mat. Legg igjen boksen og vannet og ta med kjøttbollene eller fiskebollene ferdig stekte. Ellers er suppeposer, pulversaft, suketter, tørket eller speket kjøtt, tørrmelk, potetmos osv. lett og fin turmat. Og glem ikke all maten der du er: Fisk, bær, sopp osv. Frysetørret mat som du får i en del sportsbutikker er næringsrik og god — men dyr.

Mat som smaker — må du finne fram til selv. Her bare to tips for de som ikke er knekkebrødfanatikere:

Pinnebrød

5 dl hvetemel, 1/2 ts salt, 25 g gjær (tørrgjær), litt tørrmelk. Rør ut tørrmelken og gjæren i 2 dl lukket vann. Bland sammen mel og saltet og rør inn melkeblanding. Ett deigen godt og legg den til heving i en plastpose 1/2–1 time. Lag boller av deigen, tre dem på pinner og stek over bålet. Kan også ruller til lange pølser som legges som spiraler rundt pinnene.

Nystekte rundstykker

Lag deigen etter kokeboka og la den ligge i plastpose (for å hindre trekk) til heving over natta. Lag en rist midtveis oppe i en av kjelene i rødspritapparatet av stein eller greiner. Form til rundstykker av deigen og legg dem på risten. Bruk den andre kjelen som lokk, slik at du får en steikeovn og stek over sparebluss eller over bål.

Ikke noe småbruk akkurat, denne gården som vi fant forlatt midt i villmarka.

I Askeladdens rike

Vi liker ikke å gå nøye opptegnede ruter med alt bestemt i detalj. Vi liker å ta turene slik det faller oss inn. Derfor pakket vi sekkene med mat og utstyr, fant en bussholdeplass og gikk sørover.

Etter 3 km kjerrevei, traff vi en elv. Og på den andre sida var det helt slutt. Bare skog, kratt, steikende sol og insekter. Svermer med mygg og knott. Vi trakk og kravlet i kratt og skråninger mens svetten rant. Og så gikk vi vill, selvfølgelig. Vannet vi skulle til var ikke å oppdri-ve. Da var det jeg begynte å tvile på om det var riktig klokt å dra på skautur i 14 dager med en forhenværende sportsmann. Jeg som hadde skulka alle gymtimene siden 7. klasse.

Mellom to myggestikk så vi noe som blinket nede i lia. Det var bølgeblikk. Un-

Stockholm 1/7-1893 stod det inne i denne.

der den lå et våningshus. Bortsett fra noen knuste ruter og et gulv som var knekt sammen i stua, var huset komplett med jøtulovn og gamle flatsenger. Et forsøk på å pusse opp hadde gitt taket bølgeblikk og kjøkkenet nye karmar. Ellers sto huset som det var bygd en gang på 1800-tallet. På loftet var det skomakerverksted. Sveivetelefonen stod på hylla over vinduet. Utenfor var det stort tun med låve og uthus rundt og rabarbratue i det ene hjørnet. Og utedo med rabbel på veggene. Lise og Per 1950. Eugne og Alfred sommeren 1919. Så vi var visst ikke de første.

RABARBRA OG RABARBRA

Hvor gikk veien fram til gården hen? Det gikk ikke en sti engang. Samme hvor mye vi lette. Det må ha vært en stund siden det bodde folk der.

Gjennom myra nedenfor huset slynget det seg en stilleflytende elv. Stille og blank uten en krusning. Og det var fisk i den. Det beit 2 stykker på flua vår. Små var de riktignok. Og ikke gadd de gjøre motstand heller. (Hva det var, vet ikke vi, fisk har vi ikke greie på). Men fisk var det.

Vi likte oss så godt på gården at vi ble der i ei uke. Og levde på fisk, brenneslesuppe og rabarbra. Mest rabarbra: suppe, grøt, saft og hel som grønnsak. (Lett spedd med provianten vi hadde med: spekekjøtt,

Flatsengene er ikke det dårligste sengeleie vi har prøvd.

suppeposer og nystekte rundstykker.)

VANNET ER VÅTT

Krattskauen og myrene som ventet fristet ikke. Så hva var mer naturlig enn å bygge flåte? Et sagblad, ståltråd og hyssing omskapte 2 bjørkestrær til en stokkhaug som, mer eller mindre, hang sammen. Men som ikke fløt 2 mennesker med bagasje. Nyhogd bjørk er visst ikke det rette flytestoffet. Men vi fikk da staket oss nedover elva med undervannslåten vår. Sakte og vått. Dyra må ha lurt fælt på hva dette forunderlige på elva var for noe. Beveren kikket fram fra hiene sine i elvekanten. En av dem ble liggende i elva og glo på oss til vi var 5 me-

ter fra før den plasket med halen og forsvant ned i vannet og innunder bredden et sted. Ved et elvedele fikk vi et glimt av en fisker. En lang svart oter forsvant lydløst i vannet og ble borte da vi nærmet oss.

På våre 3 km med undervannslåten brukte vi sikkert 6 timer, men hva gjør vel det?

SAMLA MANGE KREFTER

På de 14 dagene fikk vi bruk for teltet 1 natt. Ellers sov vi på nedlagte setere, i koier og på gården. Bare en og annen tømmerkoie var i bruk, ellers lå hele området utdødd. Bare ruiner igjen av mange setre og husmannstuffer.

Vi la igjen litt svette i skauen. Og gav myggen ikke så lite blod. Min venn, den forhenværende sportsmannen, startet med 25 kg i sekken og jeg med 15. Det var tungt, selv om vi åt oss ned til 15 og 10 kg underveis.

Jeg skal ikke røpe mer av hva vi opplevde. Bare si det var en tur vi aldri kommer til å glemme.

Og en tur vi kom tilbake fra opplagte til å streve oss gjennom en lang vinter. Ikke utslitt etter 14 dagers kalas i syden.

Lyst til å besøke gården vår og hilse på beveren? Finn fram kartet, velg en bussholdeplass og gå mot sør.

Når «fintfolk» gifter seg...

Her ser du utsnitt fra programmet for eit riktig borgarbryllaup, mykje fint folk var samla, menyen «upåklagelig» og songane syner klårt kva slags folk dei unge, Cecilie og Fredrik kjem frå:

«I slalombakken var Cille go' men aldri hør vi hun skryter no' kan pynte fater — og lage mater — som er så go'»

Og frå ein annan song: «Siden har det vært de to jo, de må nok sammen bo — holde sammen helt til gamle Dovre faller fin-fin Porsche har de jo — slalom kjører begge to — Brøtse, Geilo og Zermatt på begge kaller.»

Til Cecilie og Fredrik

Til Cecilie og Fredrik

Hitler, Göring og Goebbels i himmelen

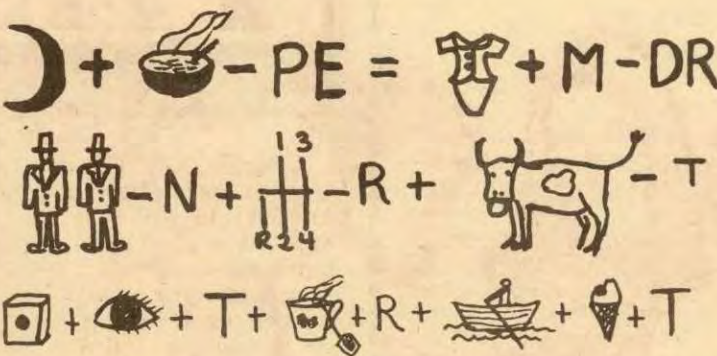
Hitler, riksmarskalk Göring og propagandaminister Goebbels var døde, og ville til himmelen. I porten møtte de St. Peter. Han spurte dem hvor mange ganger de hadde løyet. Hitler svarte en gang, og fikk

beskjed om å løpe en gang rundt paradiset's hage. Göring hadde løyet tre ganger, og måtte løpe rundt tre ganger. Men idet Göring skulle begynne å løpe, så St. Peter seg rundt og spurte: Hvor er det blitt av den

lille halte fyren som var sammen med dere? Å han, svarte Göring, det var propagandaministeren vår, han er bare stukket ned til jorda igjen for å hente en motorsykkel. *

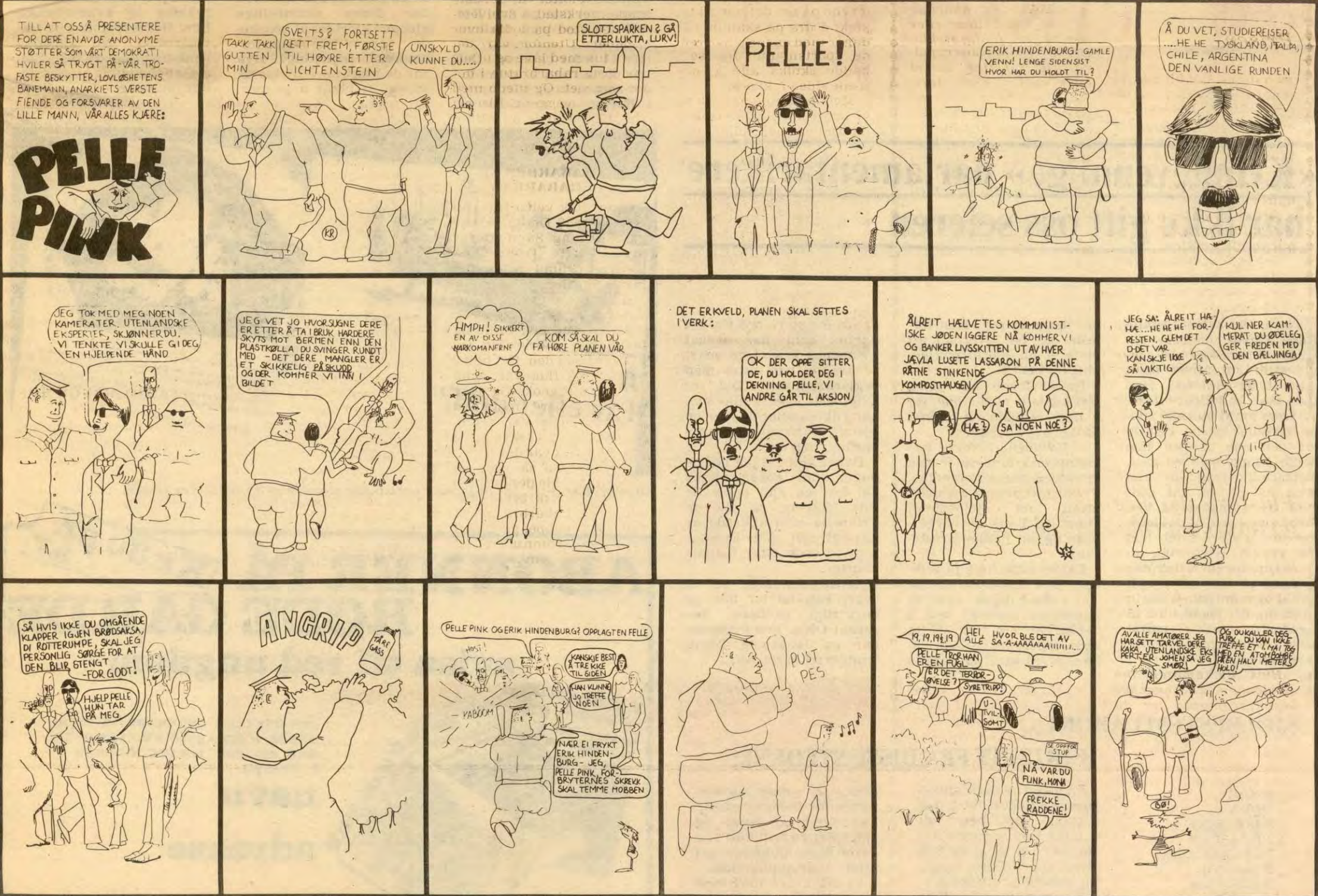
Premierebus

Her er Røde Gardes nye stikkord-rebus. Rett løsning på rebusen gir deg et stikkord, som denne gangen skal få deg til å tenke på en stat. (Eks: Rett løsning gir «Den grønne øya» — Irland) Løsningen 3 land må du sende oss innen 5. august. Premie denne gangen er: Tom Robinson Band: (LP eller kassett) Send svaret til: Røde Garde rebus Postboks 4702, Sofienberg Oslo 5

Goebbels i helvete

Propagandaminister Goebbels dør, og skal få velge mellom himmelen og helvete. Han får se himmelen først, men synes det virker kjedelig — bare engler og harpespill. Så får han se helvete. Der er det palmer, vin og sang fra vakre kvinner. Hit vil han, sier Goebbels, hvorpå djevelen knipser med fingrene og Goebbels våkner i en svovelpøl med glødende kull mellom tærne og smådjevler som stikker ham med høygaffler. Goebbels vil klage og sender bud på overdjevlelen. Overdjevlelen kommer og spør hva som er i veien. Det var ikke hit jeg skulle, sa Goebbels, hvor er det blitt av det skønne stedet med vaiende palmer og vin. — Nei det, svarte djevelen og smilte, det er bare vår propagandaavdeling.

10 000 TIPSET!

Skriv eller ring Røde Garde, Boks 702 Sofienberg, Oslo 5. Tlf (02) 35 32 62 og du har muligheten til å få spredd ditt tips til 10 000 le-

sere. Helt gratis. (P.S.: Husk at posten blir åpnet og telefonen avlyttet. — Unngå å oppgi navn o.l. unødvendig.)

**Røde Garde,
Boks 4702,
Sofienberg, Oslo 5**

GRATULERER KVINNER

I 1913 starta kvinner i Norge kampen for sjølbestemt abort. Det skulle ta 65 år før vi vant denne kampen. 65 års kamp for den sjølsagte retten til å bestemme over vår egen kropp og framtid.

Abortsaka viser oss hvor svart historia til kvinneundertrykkerne er. I 1920 blei arbeiderkvinner med 8 unger og arbeidsløs mann brutalt avvist, når de trygla om prevensjonsopplysning og abort. I 1970 blei unge jenter på 16 år pressa til å ty til strikkepinner og kokende vann for på egen hånd å få fjerna fosteret. Mange kvinner er døde etter slike desperate forsøk, mange fler er ødelagt for livet. Men dette ser ikke ut til å bekymre »vernerne» av det ufødte liv.

Hva så med dem som idag forsøker å ta abortseieren til inntekt for sine partier: SV og DNA? DNA har sittet med regjeringsmakten i 35 år uten å løfte en finger for å få

endra den kvinnefiendtlige abortlovgivninga. Sist var det SV som velta muligheten til å få vedtatt sjølbestemt abort. Dette skal vi ikke glemme!

Men abortsaka har også en annen side. Den har gitt oss kvinner en viktig erfaring. Bare vår egen kamp gir seier. Vi kan ikke stole på løftopolitikerne. Det var ikke SV og DNA som vant i abortsaka, det var kvinnene. Det er de tusner av kvinner som i to generasjoner har slåss for dette sjølsagte kravet som vant. Vi vant fordi vi var aktive, og aldri la oss på ryggen for løfter og hets.

Det er mange som vil ta fra oss seieren. Senterpartiet sier at en »borgerlig» regjering må innføre en ny restriktiv abortlov. Presteskapet rustet til krig. Det er idag 8 sjukehus som ikke utfører abort pga reservasjonsretten til helsepersonellet. Alt dette må vi slåss mot. Men likevel, GRATULERER KVINNER!

135 000 BARNEMORDERE ?

Det utføres ca 15 000 aborter i året her i landet. Ca. 120 000 kvinner bruker spiral. (Spiralen gjør at også befruktede egg løsner fra livmorveggen ved menstruasjon). Dette gir 135 000 barnemordere blant kvinnene i Norge — i hvert fall hvis en skal tro djevelpredikantenes propaganda.

Pinsevennorganisasjonen i Sarons Dal har gitt ut et grotesk abortnummer av «TROENS BEVIS». Her spares det ikke på noe. Det settes likhetstegn mellom nazistenes massemyrderier av jøder og abort. Det blir fortalt om abortmetoder som aldri er blitt brukt i Norge, og artiklene er

godt illustrert av foster som er opptil 24 uker gamle. (Grensa for å få abort i Norge er 12 uker.) Fostrene blir omtalt som «barnet» og «den lille» og det fortelles skrekkeeksempler om foster som gråter flere timer etter at aborten er blitt utført.

Prestestandens og lekpredikantenes «vern» og «omsorg» for det ufødte liv kjenner overhode ingen grenser. Vernet om det fødte liv sies det lite om. Hva har denne skinnhellige gjengen gjort for at uønskede svangerskap skal forhindres? Ingenting! Hva har de gjort for å hjelpe på husnøden blant unge par,

manglende daghjemsplasser og dårlig økonomi? Ingenting!

Kvinner som ønsker abort, har tatt en avgjørelse som er vel gjennomtenkt. Det er ikke slik som en overlege fra Nord-Norge sa i TV for et par år siden, at valget står mellom fargefjernsyn eller barn. Slike uttalelser oser av kvinneforakt, og har ingenting med virkeligheten å gjøre.

Kirkens menn har lange tradisjoner i kvinneundertrykking og kvinneforakt. Før: Heksebreiing og slavevestempel, nå kjøkkenbenk-propaganda og gapestokkbehandling av ulykkelige kvinner.

«Kvinnevennlige» parlamentarikere har ikke gitt oss seieren

For et år siden fortalte Røde Garde historia om Hilde, 22 år. Hilde blei gravid etter sitt første samleie, 15 år gammel. Hun fikk ikke innvilget abort. Til tross for at hun sjøl kunne fortelle legene datoen for den ene gangen hun hadde ligget med en gutt, blei hun ikke trodd. Det blei slått fast at hun var godt over tre måneder på vei, mens hun visste at det bare var to måneder siden hun blei gravid. Hilde fikk ingen hjelp, derimot fikk hun gjennomgå når det gjaldt forakt og moralisme, på sin vandring fra legekonto til legekonto. Hilde måtte bære fram barnet sitt, og siden adoptere det bort. I dag aner hun ikke hvor bar-

net befinner seg. Hun fortalte oss om hvordan alt dette er en enorm påkjenning for henne.

Røde Garde har igjen tatt kontakt med Hilde, for å høre reaksjonen hennes på den nye abortlova.

— Kvinnene i Norge har vunnet en kjempeseier. Det er min første kommentar. Vi har fått pressa gjennom loven om sjølbestemt abort, på tvers av borger-skap og det hellige presteskap.

Det er latterlig å få referert hva DNA-politikerne sier i disse dager. «Det er kvinnes sjølsagt rett å bestemme om hun vil ta abort eller ikke,» sier de. Så sant, så sant! Men dette

er litt for store ord fra det partiet som har sveket kvinnes krav i de snart 40 åra de har sittet med regjeringsmakt. Det er kvinnes egen kamp som har gitt oss seieren, ikke en gjeng «kvinnevennlige» parlamentarikere!

Det er klart at jeg i disse dager også tenker tilbake på det jeg sjøl opplevde som 15-åring, på alle de kvinneliv som allerede er ødelagt, sjøl på de kvinner som er døde etter illegale aborter.

Abortspørsmålet er et svart kapittel for alle de borgerlige partiene, iberegnet DNA. For kvinnene har en langvarig kamp tvunget fram seieren.

Aborter blir satt på linje med nazistenes massemyrderier under krigen.

SJØLBESTEMT ABORT....

BORTSETT FRA DISSE STEDENE:

STORD
ODDA
RINGERIKE
HØYANGER
FLEKKEFJORD
FARSUND
EGERSUND
MANDAL
TYNSET

På ingen av disse sjukehusene utføres det i dag aborter. Det betyr at kvinner noen steder i landet må reise langt for å få utført abort. Dette fungerer sjølsagt urettferdig. Årsaken til at det ikke utføres aborter disse ste-

dene, er reservasjonsretten for helsepersonell. Det betyr at leger og sjukepleiere fritt kan velge om deres sjukehus skal utføre aborter eller ikke. Vi må kreve bort med reservasjonsretten!

ABONNER PÅ RØDE GARDE

Kr.30 pr. år

avisa til rød ungdom

JEG ØNSKER Å ABONNERE PÅ RØDE GARDE I ETT ÅR OG BETALER 30 KR. NÅR JEG FÅR FØRSTE NUMMER I POSTEN:

navn

adresse

bosted

send kupongen til:
RØDE GARDE BOKS 2046 GRØNERLØKKA 0-5